

19789

विष्णु पुराण (1 भाग)

गुरुमुखी लिपि

Acc. no. 19789

ACC. No. 19788 श्री गुरु गुरु
नमस्ते

विष्णु पुराण-भाषा

गुरुमुखी लिपि में

19789

विष्णुपुराण (हिन्दी भाषा)

गुरुमुखीलिपि में

*Donated by श्री रीण क राम चंदे वाला
मुम्बे - ठीकरी वाला and Baranala.*

੧੬

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਧਨਸੀਮ॥

ਲਾ॥੫॥ ਕਾਤੇਰੇ ਬਨ ਬੋਜ ਨਿਜਾਣੀ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਟਾਅ
ਲੇ ਪਾਤੋਹੀ ਸੀਰਿਸ ਮਾਈ॥੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਪੁਤ ਪਮਾਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ
ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰਮਾਤਿ ਜੈ ਸੇਵਾਈ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤਰਿ ਬਸੇ ਨਿਰੰਤਰਿ
ਟਹੀ ਬੋਜ ਤੁਰਾਈ॥੧॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਤਰਿ ਦੇ ਕੇ ਜਾਨਤੁ॥ ਗੁਰ
ਗਿਆਨੁ ਬਤਾਈ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਬਿਨੁ ਆਪਾਦੁ॥ ਟੈਨ ਕੂ
ਮਕੀ ਕਾਈ॥੩॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ॥੫॥ ਧੋਇ ਤੁਨਗੁ
ਕੂਮਰੁ ਲਾਨਾ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਕਾ ਤੇ ਮਰਨੁ ਛੋਡਿ ਆਮਾਇ॥ ਬ
ਥੇ ਕਾਨਾ॥੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਆਤਮਿ ਤਾਗੁਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਾਕੇ
ਸਲਪਟਾਨਾ॥ ਜੇਬ ਨ ਪੁਰਤਾ ਕੇ ਮਦੇ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਰ
ਤੇ ਦਿਵਾਨਾ॥੫॥ ਟੈਨ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾਸਿ ਉਖ

ਨੂਨਲਗਾਨਾ ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨ ਮੇਕਿਨਤੂਗੁਰਸੁਖਿਤੁਇਪਦੁ
ਨਾ॥੨॥੩॥ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ॥੬॥ਤਿਤਜੋਗੀਕਉਜੁਗਤ
ਨਜਾਨਉ॥੬॥ਭੁਮੋਤਮਾਇਆਮਮਤਾਫੁਨਿਨਿਤਘਟਿਮਤਿ
ਪਦੁਨਾ॥੧॥ਧਰਨਿਦਾਉਸਤਤਿਨਤਜਾਕੈਕੰਚਨਲੇਤਸਮ
ਨੋ॥੭॥ਗਤਿਰੋਅਤੀਤਾਜੋਗੀਤਾਤਿਬਖਾਨੋ॥੧॥ਚੰਚ
ਲਮਨੁ॥੮॥ਸਕਉਧਾਵਤਅਚਲਜਾਤਿਠਤਗਨੋ॥੯॥
ਤੁਨਾਨਕਾਇ॥੧॥ਧਿਕੋਜੋਨਗੁਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨੋ॥੨॥੩
ਧ॥੪॥ਮਹਲਾ॥੬॥ਅਬਮੇਕਉਨਉਪਾਵਕਰਉ॥ਜਿ
ਤਿ॥ਖੀਖਮਨਕੋਸੀਸਾਦੂਕੋਰਉਨਿਧੇਪਾਰਿਪਰਉ॥੧॥ਰਤਾ
ਜਨਮੁਪਾਇਕਢੁਭਲਉਨਕੀਨੋ॥੨॥ਅਧਕਰੁਰੀਉਂਅਨ
ਚਕਰਮਹਰਿਗੁਨਨੀਗਾਏਈ॥੩॥ਮਤਜੀਅਸੋਚਧਰੀਉ॥

੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕਢੁ ਗਿਆਨ ਨ ਉਪਜਿ ਉਪਸੁਜਿ
 ਉਉਦ ਰੁਭਰ ਉ॥ ਕਤਨ ਨ ਕਪੜ ਬਿਰਦ ਪਛਾਨ ਉ
 ਤਬ ਹਉ ਪਤਤ ਰੁਭ ਉ॥ ੧॥ ੨॥ ਗੁਰੂ ਜੈ ਤਸੀ ਮਤਲਾ ੫॥
 ਰੂਲਿ ਉਮਨੁ ਮਾਇਆ ਉਰ ਸੁਇ ਉ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਰਮ ਕੇ
 ਉਲਾਸ ਚਿਲ ਗਿਤਿ ਤਿਤਿ ਆਪੁ ਬੀਧ ੬॥ ਉ॥ ੭॥
 ਰਹਾ ਉ॥ ਸਮਾਧੁ ਨ ਪਰੀਏ ਬੇਰ ਸਗਲਿ ਚਿਤ ਸੁਤਰਿ
 ਕੋ ਬਿਸਰਾਇ ਉ॥ ਸੀਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਾਨਿ ਨਾਤਨਿ
 ਬਨੁ ਬੋਝਨ ਕਉ ਧਾਇ ਉ॥ ਰਹਾ ਉ॥ ਰਤਨ ਰਾਇ ੮॥
 ਹੀ ਕੋਭੀ ਤਰਿਤਾ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇ ਉ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
 ਤੁਗਵੰਤ ਰੁਜਨ ਬਿਸਾਖਿਰ ਬਾਜਨ ਮੁਗਧਾਇ ਉ॥ ੯॥
 ੫॥ ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਮਤਲਾ ੧॥ ੨॥ ਮਨ ਰੋਸਾ ਚਾਗਤੋ ਬਿਚਾਰਾ ੧॥

ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮਿਥੁਆ ਮਾਨੋ ਸਗਰੋਇ ਤਸੀ ਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੇ ਜੋਗੀ ਖੋਜ ਤਤਾਰੇ ਪਾਇਉ ਨਹਿ ਤਿਤਿ ਤਪਾ ॥
ਰਾਮ ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਨਿਕਟਿ ਪਛਾਨੇਹੁ ਪਰੇਖ ਤੇ ਨਿਅ ॥
ਰਾਮ ॥ ੧ ॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਜਗਤ ਮੇਤਰਿ ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਨਾ ਤਿਸੀਰਾ ॥
ਰਾਮਨਾਮ ਸਹ ਨਿਪਰਿਉ ਜਗ ਬੀਦਨ ਗਾਏ ਬਿਰਦੁ
ਤੁਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਜੈ ਤਸੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਜੁਗਾਖ ਲੇਹੁ
ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਅਮ ਕੋੜਾ ਸੁਰੁਇ ਓਉਰ ਅਤਿ ਰਿਸਰਗ
ਤੀਰਿ ॥ ਨਿਧ ਤੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਤਾਪਤ ਤਿਮੁਰਾ
ਧਲੇ ਭੀ ਫੁਨਿ ਕਰਤ ਬਾਪੁ ਮ ਬਤਾਰਾ ॥ ਰੈ ਮਰ ਬੇਕ
ਬਿਸਰਤ ਨਾ ਤਨਿ ਤਿਤਿ ਤਿਤਿ ॥ ਨਾਨਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਕੀਏ
ਪਾਵਨੁ ਕਤਿ ਕੇ ਕਾਰਨਿ ਦਤਿ ਸਕੇ ਓਨਿ ਪਾਇਆ ॥

ਪਟਤੀਗੀਤਰਿਬਸੇਨਿਰੰਗਨਤਾਕੋਮਰਮਨਪਾਇ ३

ਆ॥੨॥ਨਾਤਿਨਿਗੁਨਨਾਤਿਕਛੁਨਪਤਪਕਉਨ

ਕਰਮਅਬਕੀਜੈ॥ਨਾਨਕਤਾਰਿਪਰਿਓਸਰਨਾਰ

ਤਿਅਭੈਦਾਨਪੁਰਦੀਜੈ॥੩॥੩॥੭॥ਗਗੁਸਾਂਰੰਗਮ

ਤਲਾ॥੮॥ਤਰਿਬਿਨੁਤੇਰੋਕੋਨਸਤਾਈ॥ਕਾਕੀਮਾਤ

ਪਿਤਾਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਕਾਤੁਕੋਗਾਈ॥੯॥ਗਗਤੀ॥ਧ

ਨਪਰਨੀਅਰਸੀਪਤਿਸਗਰੀਜੈਮਾਨਿਉਅਪਨਾਈ॥

ਤਨੁਛੂਟੇਕਛੁਸੀਰਿਨਤਚਾਲੈਕਤਾਤਾਤਿਲਪਾ

ਈ॥੧॥ਦੀਨਦਿਆਲਸਦਾਦੁਖਭੰਜਨਤਾਸਿਉ

ਭੁਚੈਨਬਛਾਈ॥ਨਾਨਕਕਤਨਗਤਸਰੁਮਿਬਿ

ਆਨਿਉਸਪਨਾਰੈਨਾਈ॥੨॥੧॥ਸਾਂਰੰਗਮਤਲਾ॥੯॥

ਕਰਾਮਤ ॥ ੩॥ ਭਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲੁਪਟਾਈ ॥ ਯਾ ਜਗੈ ॥ ੪॥
ਨੁਨ ਪਾਵੈ ਇਕ ਆਵਤਿ ਇਕ ਜਾਤੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
ਕਾਂਕੇ ਤਨ ਧਨ ਸੰਪਤਿ ਕਾਂਕੀ ਕਾਂਸਿ ਉਨੇ ਤੁਲਗਾਨੀ
ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਤੀ ॥
ਤਜ ਆਰਿ ਮਾਨੁ ਸਰਨ ਸੰਤ ਨਿਗਹੁ ਮੁਕਤਿ ਤੇ ਤਿਛਿਨ
ਮਾਤੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬੁਧ ਗਵਿਤ ਬੁਧਨ ਬਿਨ ਸੁਖੁ ਸੁਖ ਪੈਰੈ ਰੁ
ਨਤੀ ॥ ੨॥ ੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ॥ ੪॥ ਕਤਾਨ ਰਾਅਪਨੇ
ਰਾਮੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਆਇ ਆਮਾਇ ਬਿਖਿਆਰ ਸਿਗਾਚਿ ਉ
ਰਾਮ ਸਰਨ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸੰਗ
ਲਹੈ ਸੁਖ ਪੈਰੈ ਦੇਖਿ ਕਤਾ ਲੋਕੁ ਆਵੈ ॥ ਜੇ ਉਪਜੈ ਸੋ ਸਗ
ਬਿਨਾਸੈ ਰਹਤ ਨ ਕੋ ਉਪਾਵੈ ॥ ੨॥ ਸਿਖਿਆ ਤਨੁ ਸਾਚੈ

ਸਾਨਿ ਉਇਤਿ ਬਿਧਿ ਆਪ ਬੀਧਾਵੇ

ਸਾਨਿ 7

8

ਉਜਗ ਮੁਕਤਾਰਾ ਮੁਕਤ ਨਾਚਿਤ ਲਾਵੇ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ਸਾਰ

ਗਮਤ ਲਾ ॥ ੬ ॥ ਮਨ ਕਰਿ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਗੁਨ ਗਾਇਉ ॥

ਬਿਖਿ ਆਸ ਕਾਤਿ ਰਹਿਉ ਨਿਸ ਬਾਸ ਰਕੀਨੋ ਆਪ ਨੋ ਗਾਇ

ਉ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਸੁਨਿਉ ਨਤਿ ਕਾਨ ਨਿਪਰ

ਦਾ ਗਲ ਪਟਾਇਉ ॥ ਪਰ ਨਿਦ ਆਕ ਗੰਨ ਬਤੁ ਧਾਵ

ਤਸ ਮਾਇਉ ਨਤਿ ਸਮਝਾਇਉ ॥ ੧ ॥ ਕਤਾ ਕਤ ਉਮੇ ਆਪ

ਨੀ ਕਰਨੀ ਜਿਤਿ ਬਿਧਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਉ ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਸ

ਤੁ ਅਉਗਨ ਮੇਰਾ ਖਿਲੋਤ ਸਰਨਾਇਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਗਗ

ਵੇ ਸੀਤੁ ਮਨ ਲਾ ॥ ੬ ॥ ਧਾਏ ਇਤੁ ਨੁਮਿ ਆਯਾਨ ਉ ॥

ਯਾਭੀ ਤਰਿ ਜੋਗ ਮਥੁਸਤੁ ਰੇ ਸਾਚੇ ਤਾਨਿ ਪਦੁ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ੪

ਤਾਉ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸੀ ਪਾਤਿ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਦੇਖ ਕਯਾ ਮੇ ਰੂਨੇ॥
 ਸੀਗਿਤਿ ਤਾਰੈ ਕਢੂ ਨ ਚਾ ਲੈ ਤਾਰਿ ਕਯਾ ਲਪਟਾਨੇ॥੧॥ ਓ
 ਸਤਤਿ ਨਿਦਾ ਦੇਉ ਪਰਤ ਰਿਤ ਰਿ ਕਰਤਿ ਉਰਾ ਆਨੇ॥੨॥੧
 ੧੨॥ ਬਸੀ ਤੁਮ ਤਲਾ॥੫॥ ਪਾਪਿ ਹੀ ਅਮੇ ਕਾਮ ਬਸਾਇ
 ॥ ਮਨੁ ਚੈ ਲਯਾ ਤੇ ਗਹਿ ਉਨ ਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗੀ ਜੋ
 ਗਮ ਅਰੁ ਸਾਂਨਿਆਸਾ॥ ਸਰੁ ਹੀ ਪਰਗੁਣੈ ਇਹ ਛਾਸਾ॥੧॥ ਜੋ
 ਹਿਜਿ ਰਿਤ ਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਮਾਗਾ॥ ਤਿਭੁ ਵਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਗ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਇ॥ ਟੀਜੈ ਨਾਮੁ ਰਹੈ ਗੁਨਗਾ
 ਇ॥੨॥੩॥੧੩॥ ਰਾਗੁ ਬਸੀ ਤੁਮ ਤਲਾ॥੫॥ ਮਾਈ ਮੇਧਨੁ
 ਪਾਇ ਉਤਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਨ ਤੇ ਢੂਟਿ ਉਕੈ ਬੈਰਾ ਬਿ
 ਸਰਾਮੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆ ਮਤਾ ਤਨ ਤੇ ਕੁਗੀ ਉਪਜਿ ਉ

ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨੁ ਲੇਖ ਮੋਹੁ ਏ ਪਰਮਿ ਨਮਕੇ ਗਤੀ ਰੁਗਤਿ ਰੁਗ
 ਏਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੀਸ ਚੁਕਾਰਤ ਨਗਮਨ ਬਪਾਇ ਮਾ
 ਤਿਸ ਨਾਮ ਕਲ ਬਿਨਾ ਸੀਮਨ ਤੇ ਨਿਜ ਸੁਖ ਮਾਇਸ ਪਾਇਆ ॥
 ਕਉ ਤੇਤੁ ਦਿਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪ ਸੇਹੋ ਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਕਤੁ ਨ ਕਇ
 ਤ ਬਿਧਿ ਕੀਸੀ ਪੈ ਕਉ ਗੁਰ ਮੁਖ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੧੪ ॥ ਗਾਗ ਬਿਸੀਤ ਮਹ
 ਲਾ ॥ ੯ ॥ ਮਨ ਕਤਾ ਬਿਸਾਰਿ ਉਰਾ ਮਨ ਮਾਤ ਨੁ ਬਿਨ ਮੇਜ ਮਸਿ ਉਪਰੇ
 ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾ ਉਰਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਪੁਏ ਕਾਪਤਾ ਗਾਤੇ ਸਾਚਾ ਮਾਨਿ ਮਾਕਿ
 ਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਧਨੁ ਦਾਰਾ ਸੀ ਪਤਿ ਗੋਰਾ ਕਛੁ ਮੇਰਿ ਨ ਚਾਲੈ ਸਮਝੈ
 ਤਾ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਰੁਗਤ ਨਗਾਇ ਏਹੋ ਇਸੇ ਗਾ ਕਤੁ ਨ ਕਕਰੁ ਤੁਤਿ ਤੇ ਕ
 ਰੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ਬਸੀਤ ਮਹਲਾ ॥ ੯ ॥ ਕਤੁ ਰੂਲਿ ਉਰੇ ਏਹੋ ਏਹੋ
 ਲਾਗਾ ਕਛੁ ਬਿਗਾਰਿ ਉਨਾ ਤਨਿ ਅਜਤੁ ਜਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾ ਉਰਾ ਸ
 ਮਸੁ ਧਨੇ ਕੈ ਇਹੁ ਜਗ ਜਾਨੁ ਬਿਨ ਮੇਰਿ ਨ ਮੇ ਸਾਂਚੀ ਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸੀ
 ਗਤੇ ਰੋਤ ਰਿਬ ਸਤਨੀਤਾ ਨਿਸ ਬਾਸ ਰਕੁਤੁ ਤਾਤਿ ਮੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਬਾ
 ਰਨ ਮਤਿ ਕੀਤੇ ਇਸਤਾਇ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨ ਕਰੁਨ ਤਾ ਕੇ ਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥
 ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਸਾਇ ॥ ਗਾਗੁ ਮੇਰਿ ਨਿਸਤ ॥ ੯ ॥
 ਰੇ ਮਨ ਗਾਮਿ ਉਕਰਿ ਧੀਤਾ ॥ ਸੁਦਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਮੁਨ ਉਰਾ ॥ ਸਰ
 ਰਾਉ ਰਸ ਨਾਮੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਰਤਾ ਉਰਾ ਕਰਿ ਸਾਧ ਸੀ ਗਤਿ ਮਿਕੰਦ

ਮਾਧੋਤੋਤਿਪਤਿਤਧੁਨੀਤਾਕਾਦੁਬਿਅਲਨਿਉਪਾਇ ॥ ੧੨੫ ॥
 ਪਪਸਾਰੈਸੀਤਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਮਾਨੁਕਾਇਨੁਨਿਤੋਤਿਗਿ ॥ ੧੨੭ ॥
 ਬੇਦੀਤਾਕਰੈਨਾਨਕੁਗਮਰੁਜਲੇਜਾਤੁਅਉਕੁਰੁਬ ॥ ੧੨੮ ॥
 ॥ ੧੨੯ ॥ ਸੋਰਹਿਮਤਲਾ ॥ ੧੩੦ ॥ ਮਨਕੀਮਨੀਆਤਿਰਹੀ ॥ ਨਤਰਿਭੁਜੇ
 ਨਤੀਰਥਸੇਏਚੋਟੀਕਾਇ ॥ ੧੩੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰਾਮੀਤਪੁਤਰਥ
 ਸੰਪਤਿਧਨਪੁਰਨਸਰੁਮਤੀ ॥ ਅਵਰਸਕਲਮਿਥਿਅਏਜਾਨਉਰੁ
 ਜਨਰਾਮਕੇਸਤੀ ॥ ੧੩੨ ॥ ਫਿਰਤਫਿਰਤਬਹੁਤੇਜੁਗਤਾਰਿਉਮਾਨਸ
 ਦੇਹਲਹੀ ॥ ਨਾਨਕਕਹਤਮਿਲਨਕੀਬਿਰੀਆਸਿਮਰਤਕਹਾ
 ਨਤੀ ॥ ੧੩੩ ॥ ੧੩੪ ॥ ਸੋਰਹਿਮਤਲਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ਮਨਰੇਕਉਨਕੁਮਤਿਤੇ
 ਲੀਨੀ ॥ ਪਰਦਾਰਾਨਿਦਿਅਰਸਰਚਿਉਗਮਰੁਗਤਿਨਤਿਕੀ
 ਨੀ ॥ ੧੩੬ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿਪੰਥਜਾਨਿਉਤੇਨਾਤਿਨਿਧਨਜੋਰਨਕਉਪਾਇ
 ਅਗਾਮੰਤਸੰਗੁਕਰੁਨਤਿਦੀਨਾਬਿਰਥਾਆਪੁਬੀਧਾਇਅਗਾ ॥ ੧੩੭ ॥
 ਤਰਿਗੁਜਿਉਨਹੁਰਜਨਸੇਯੋਨਾਉਪਜਿਓਕਛੁਗਿਆਨਾ ॥ ਪ੍ਰਟ
 ਤੀਆਤਿਨਿਰੰਜਨਤੇਰੈਤੈਥੋਜਤਉਚਿਅਨਾ ॥ ੧੩੮ ॥ ਬਹੁਤੁਜਨਮਰੁ
 ਰਮਤਤੇਤਾਰਿਉਨਸਾਧਿਰਮਾਤਿਨਤਿਪਾਈ ॥ ਮਾਨਸਦੇਹਪਾਇ
 ਪਦਤਰਿਭੁਜਨਾਨਕਬਾਰਜਨਾਨੀ ॥ ੧੩੯ ॥ ਸੋਰਹਿਮਤਲਾ ॥ ੧੪੦ ॥

ਸ. ੨੨੭੨ ਸੰਗਤਿ ਬਿਚਾਰੋ ਗਾਜਿਹ ਸਿਮਰਤਿ ਗਨਕਾ ਸੀਉ ਧ
ਗੀਤਾ ਕੰਨ ਮੁਓਰ ਧਾਰੋ ॥੧॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਟਲ ਕੁਇ ਤੇ ਪੁਜਾ ਕੇ
ਸਿਮਗਨ ਅਗਨਿ ਰਹੇ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖੁ ਤਰਤਾਇ ਤਿਥਿ
ਧਿਕੇ ਸੁਆਮੀ ਤੈ ਕਾਏ ਬਿਸਰਾਇਆ ॥੧॥ ਜਬ ਤੀ ਸੰਗਤਿ
ਤੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਜਗਿਰਤ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥ ਅਤਮਾਨਾਮ ਕਤਾ ਲੈ
ਬਰਨ ਉਰਾ ਅਕਤਤ ਬੰਧਨ ਤਿਤਿ ਟੂਟਾ ॥੨॥ ਅਜਾਮਲ ਪੀਪ
ਜਗੁ ਜਾਨੈ ਨਿਸਖ ਮਾਤਿ ਨਿਸਤਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਤਤ ਚੇਤਾ ਚਿ
ਤਾਮ ਨਿਤੇਰੀ ਉਤਰਤਿ ਪਾਗਾ ॥੩॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ॥੬॥
ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰੇ ॥ ਜਾਤੇ ਕੁਗਤਿ ਗੰਭੀਰ ਪਾਏ ਜਮ ਕੋ ਤਾ
ਸੁਤਥੇ ॥੧॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਬਿਦਿਅਾ ਕਹੁ ਕੈ ਸੀਧਰਮੁ
ਕਉਨੁ ਨਿਕਰਈ ॥ ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਭੁਫ
ਸਾਗਰ ਕਉਤਰਈ ॥੧॥ ਕਲਿ ਮੇਏ ਕੁ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਨਾ
ਰਿਜ ਪੈਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਅਉਰ ਧਰਮੁ ਤਾ ਕੈ ਸਮਿ ਨਾਤ ਨਿਦਿਤੁ
ਬਿਧਿ ਬੇਦ ਬੁਤਾਏ ॥੨॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਰਤਤੁ ਅਟਲ ਨਿਕਲੇ ਪੀਜਾ
ਕੇ ਕਤਤੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸੋਤੁ ਮਲੀ ਮੇਬ ਮੈ ਨਿਰੰਤਰ ਨਾਨਕ ਦਰਪ
ਨਿਸਾਈ ॥੩॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ॥੬॥ ਮਾਈ ਮੇਰਿ

ਹਿ। ਬੇਪਲਖਉਂਦੀ। ਮਾਭਮੋਤ ਅਰਿਅਮਾਨਤਿਮਰਸੇਮਨ
 ਰਤਿਉਂਦੀ। ੧॥ ਰਤਾਉ। ਸਗਲਜਨਮਭਰਮੁਹੀਭਰ
 ਮਥੋਇਆਨਤਿਅਸਰਮਤਿਪਾਈ। ਬਿਖਿਆਸਕਤਰਤਿਉ
 ਨਿਸਬਾਸਰਨਤਛੁਟੀਅਧਆਈ। ੧॥ ਸਪਸੀਰਿਅਭਰੁਨ
 ਤਕੀਨਾਨਤਕੀਰਤਿਪ੍ਰਗਾਈ। ਜਨਨਾਨਕਮੇਨਾਤਿਕੋਉਗੁ
 ਨੁਗਾਖਿਲੇਤੁਸਰਨਾਈ। ੨॥ ੬॥ ੩੩॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ। ੬॥
 ਮਾਈਮਨੁਮੇਰੋਬਸਿਨਾਤਿ। ਨਿਸਬਾਸਰਬਿਖਿਆਨਕਉ
 ਪਾਦਤਕਿਰਿਤਿਬਿਧਿਰੋਕਉਤਾਤਿ। ੧॥ ਰਤਾਉ। ਬੇਦਪੁਗਨ
 ਸਿਮਰਕੋਮਤੁਸੁਨਿਨਿਮਖਨਤੀਐਬਸਾਦੋ। ਪਰਧਨਪਰ
 ਦਾਰਸਉਰਉਉਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਦੋ। ੧॥ ਮਰਿਮਾਇ
 ਆਕੋਰਉਉਬਾਦੋਰੋਸੁਝਤਨਤਕਛੁਗਿਆਨਾਪਟਤੀ
 ਗੀਤਰਿਬਸਤਨਿਰੰਜਨਤਾਕੋਮਰੰਮਨਜਾਨਾ। ੧॥ ਜਬਹੀ
 ਸਰਨਿਸਾਧਕੀਆਇਉਦੁਰਮਤਿਸਗਲਬਿਨਾਸੀ। ਤਬ
 ਨਾਨਕਚੋਤਿਉਉਤਾਮਨਿਕਾਟੀਜੁਮਕੀਛਾਸੀ। ੩॥ ੭॥
 ੩੩॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ। ੬॥ ਰੇਨਰਜਿਤਸਾਂਚੀਜੀਅਧਾਰਿ
 ਸਗਲਜਗਤੁਲੋਲੈਸੇਸੁਖਨਾਤਿਨਸੁਖਤੁਲੈਸੇਸੁਖਾ। ੧॥

[illegible]

ਤਖਾਰਨਾਨਕ ਬਿਨਤਾਰਿ ਜੀ ਕੋ ਉਦਾਸਨ ਆਇ ਉ॥ ੩॥ ੧੩॥ ੨੮
 ੧੯ ਸ॥ ਤੇਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਗੁਰ ਉਦੀ ਮਤਲਾ॥ ੪॥ ਸਾਧੋ
 ਮਨਕਾ ਮਾਤਿ ਆਗਉ॥ ਕਾਮਕੋਧੁ ਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀ ਤਾਤੇ
 ਅਤਿ ਨਿਸਿਰਾਗਉ॥ ੧॥ ਗਤਾਉ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦੋਨੋ ਸਮਕਰਿ ਜਾ
 ਨੈ ਅਉਰੁ ਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ॥ ਤਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾਤਿ ਨਿ
 ਜਗਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਾ॥ ੧॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾ ਦੇ ਉਤਿ ਆਗੈ ਖੋਜੈ ਪਦੁ
 ਰਬਾਨਾ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਦਿਤੁ ਖੇਲੁ ਕਠਨੁ ਤੇ ਕਿਨਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨ
 ੨॥ ੧॥ ੨੪॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ॥ ੪॥ ਸਾਧੋ ਰਚਨਾਗੰ ਮਥਨਾਈ॥ ਇਕ
 ਬਿਨਸੈ ਇਕ ਅਸ ਬਿਰੁ ਮੇਨੇ ਅਚਰਜੁ ਲਖਿ ਉਨ ਜਾਈ॥ ਗਤਾਉ॥
 ਕਾਮਕੋਧੁ ਮੋਤ ਬਸਿ ਪਾਨੀ ਤਰਿ ਮੂਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ॥ ਝੂਠਾ ਤਨ ਸਾ
 ਚਾਕਰਿ ~~ਗੁਰਮਤਿ~~ ਮਨਿ ਉਜਿ ਉਸੁ ਛਨਾਰੈ ਨਾਈ॥ ੧॥ ਜੇਟੀ ਸੈ ਸੇ
 ਸਕਲ ਬਿਨਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਜਗਤਿ
 ਮਿਥਿਆ ਰਹਿ ਉਗਸਿ ਸਰਨਾਈ॥ ੩॥ ੨॥ ੩॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ
 ਪਾਨੀ ਕਉ ਤਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ॥ ਅਤਿ ਨਿਮਿ ਮਗਨੁ ਰ
 ਤੈ ਮਾਇਆ ਮੇਕੁ ਤਕੈ ਸੇਗੁ ਨ ਗਾਵੈ॥ ਗਤਾਉ॥ ਪ੍ਰਤਮੀ ਤਮਾਇ
 ਆਮ ਮਤਾਸ ਉਦਿ ਤਿ ਬਿਧਿ ਆਪ ਬੰਧਾਵੈ॥ ਮ੍ਰਿਗਤਿ ਸਨਾ
 ਜਿਉ ਝੂਠੈ ਹਿਤ ਜਗਦੇਖਿ ਤਾਸ ਉਨਿ ਧਾਵੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਗਤਿ ਮੁ
 ਕਤਿ ਕਉ ਕਾਰਨਾਸੁ ਆਮੀ ਮੁਕਤਾ ਨਿਬਿਸਰਾਵੈ॥ ਜਨਨ

५८६
 ५८७
 ५८८
 ५८९
 ५९०
 ५९१
 ५९२
 ५९३
 ५९४
 ५९५
 ५९६
 ५९७
 ५९८
 ५९९
 ६००

ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਦੁ ਯੋਗੇ ॥ ਅਯੁ ਮਲੁਗ ਨ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਨਿਮ੍ਰਤ ਮੁਕਾ ਤੇ ਭੁਟੇ ਜੀ
 ਅਜਾਨੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਤ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੀ ॥ ਫਿਰਾਉ ਮੇਰੇ ਬਹੀਰਾਮ
 ਬਖਾਨੋ ॥ ਨਾਰਦ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਸੁਨਤ ਪੂਰਬ ਕਰੁ ਜਨਮ ਅਤਿ ਲਪ
 ਟਨੋ ॥ ੧ ॥ ਅਚਲ ਅਮਰ ਨਿਰਭੈ ਪਦ ਪਾਇ ਉਜਗਤ ਜਾਰਿ ਤੇ
 ਗਨੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਭਗਤ ਰਚ ਕਹਤ ਨਿਕਟਿ ਤਾਰਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ॥ ੨ ॥
 ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਃ ੬ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਰੁ
 ਗਤਿ ਬਿਨਾ ਸੰਸਾਰ ਚੁਕੈ ਗੁਰਇ ਤੁਰੇ ਦੁਬਾਤਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ
 ਤਾਰੁ ਇਉਂ ਤੀਰਥ ਬ੍ਰਤ ਕੀਏ ਗਾਮ ਸਰਨਿ ਨਿਰਿਆਵੈ ॥ ਜੋਗ ਜਗ
 ਨਿਯੰਤਰ ਲਤਿ ਤਿਆਨੇ ਜੋ ਪੂਰੁ ਜਸੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਦੇ ਨ
 ਕੋ ਪਰਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕਾਇਤ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪਾਨੀ
 ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੩੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਃ ੬ ॥ ੧ ॥ ਜਾਮੈ
 ਭੁਜਨੁ ਗਾਮ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਯ ਨਰ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਖੋਇ ਆਸਿ ਤਰ
 ਖਉ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਬ੍ਰਤ ਫੁਨਿ ਗਏ ਨਤ ਮਨੁ
 ਆਬਿਜਾ ਕੋ ॥ ਨਿਯੰਤਰ ਲਪਰਾਤਾਰਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ਸਾਚੁ ਕਹਤ ਮੇ
 ਯਾਂ ਕੋ ॥ ੧ ॥ ਜੈ ਮੇ ਪਾਤਨ ਜਲ ਮੇਰਾ ਖਿਉ ਖੁਦੈ ਨਹ ਤਿਤਿ ਪਾਨੀ ॥ ਤੇ
 ਸੇਹੀ ਤੁਮ ਤਗਤਿ ਪਛਾਨਉ ਰੁਗਤਿ ਤੀਨ ਜੋ ਪਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਕੁਲਿ ਮੇ ਮੁਕ

ਤਿਨਾ ਤੇ ਪਾਦ ਤਹਾ ਜਿਹੇ ਰੁਦੁ ਬਾਤਾ ਦੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਟੀਨ
 ਰਗੁ ਰੂਪਾ ਜੇ ਮੁਕ ਕੇਗੁ ਨ ਗਾਵੈ ॥ ੩॥ ੩॥ ੪॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਾਗੁ ਰਾਮਾ ਨੀ ਮਤਲਾ ॥ ੬॥ ਰੇ ਮਨ ਉਟ ਲੇਹੁ ਪੁਰ
 ਨਾਮਾ ਜਾ ਕੇ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾ ਸੋ ਪਾਵਤਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਭਾਰੀ ਤਿਹ ਜਨਕ ਉਜਾਨ ਉਜੇਤ ਰਿਕੇਗੁ ਨ ਗਾਵੈ ॥
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਖੋਇ ਕੋ ਫੁਨਿ ਬੈਰੰਠ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ੧॥ ਅਜਾਮਲ
 ਕਉ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮੇ ਨਾਗਾਇਦੁ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ ਜਾਂਗਾ ਤਿਉ ਜੋ ਹੀਸ
 ਰ ਬਾਛੁ ਹਿ ਸੋਗਾ ਤਿਛਿ ਨ ਮੇ ਪਾਈ ॥ ੨॥ ਨਾਤ ਨਿਗੁਨ ਨਾਤਿ ਨਿਕਟੁ
 ਬਿਦਿ ਆਪਰ ਮੁਕ ਉਨੁ ਗਜਕੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਦੁ ਰਾਮ ਕਾਵੇਖ
 ਉ ਅਰੇ ਦਾਨੁ ਤਿਹ ਦੀਨਾ ॥ ੩॥ ੧॥ ੪॥ ੧॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ॥ ੬॥ ਸਾ
 ਧੋ ਕਉ ਨ ਜੁਗਾਤਿ ਅਬਕੀਜੈ ॥ ਜਾਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾ ਸੋਗ
 ਮਰੁਗਾਤਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੇ ਉਰਦੁਰ
 ਹਿ ਉਠੈ ਬੁਝੈ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਕਉਨ ਨਾ ਮੁਖ ਰਿਜਾ ਕੇ ਸਿ
 ਮਰੇ ਪਾਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ੧॥ ਰੁਏਦਿ ਆਲੁ ਬਿਰਪਾਲ ਸੀਤ
 ਜਨਤ ਬਾਇਤ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥ ਸਰਬ ਪਰਮ ਮਾਨੋਤਿ ਨਿਕੀਏ ਜਿ
 ਤ ਪੁਰਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ॥ ੨॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਰ ਨਿਸਬਾਸੁ ਮੇ ਨਿਮ

ਖਏਕੁਏਰਧਾਰੇ॥ ਜਮੁਕੋਰਾਸਉਦੇਨਾਨਕਉਰਾਪਨੋਕਨਮਸ
ਟੋਰੇ॥੨॥੨੦੨॥ ਗਾਮਕਲੋਮਤਲਾ॥੯॥ ਪਾਨੀਨਗਾਇਨਸੁਧਿ
ਲੇਗਾ॥ ਛਿਨੁਛਿਨਅਉਧਘਟੈਨਿਸਭਾਸਰਬਿਥਯਾਤੁਰੈਦੇ
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਰੁਨਾਪੋਬਿਖਿਆਨਸਿਉਬੋਇਉਬਾਲਪਨਆਰਿ
ਆਨਾ॥ ਬਿਰਧਭਉਉਅਜਗੁੰਨਹਸਮਝੈਕਉਨਕੁਮਤਿਉਰ
ਸੁਨਾ॥੧॥ ਮਾਨਸਜਨਮੁਦੀਉਜਿਹਠਾਕੁਰਿਸੋਭੈਕਿਉਬਿਸ
ਰਾਇਉ॥ ਮੁਕਤੁਹੋਤਨਹਜਾਕੈਸਿਮਰੈਨਿਮਖਨਤਾਕੋਗਾਇਉ
੨॥ ਮਾਇਆਮਦੁਕਤਾਕਰਤੁਹੋਸੀਗਿਨਕਹੁਜਾਈ॥ ਨਾਨਕਕਹਤ
ਚੇਤੁਚਿਤਾਮਨਹੁਇਹੋਅੰਤਿਸਤਾਈ॥੩॥੩॥੪੩॥ ਗਾਗੁਮਧੁ
ਮਤਲਾ॥੯॥ ਠਰਿਕੋਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ ਜਾਕਉਸਿਮਰਿ
ਅਜਾਮਲੁਉਧਰਿਉਗਨਕਾਹੁਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚਾ
ਲੀਕਉਗਜਸਭਾਮੇਰਾਮਨਾਮਸੁਧਿਆਈ॥ ਤਾਕੋਦੁਖਤ
ਰਿਓਕਰਨਾਮੇਅਪਨੀਧੇਜਬਦਾਈ॥੧॥ ਜਿਤਨਰਿਜਸੁ
ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਾਇਉਤਾਕਉਰੁਇਉਸਤਾਈ॥ ਕਹੁਨਾ
ਨਕਮੇਇਹੀਕੁਰੈਸੇਗਈਆਨਿਸਰਨਾਈ॥੩॥੪੪॥ ਮਾਰੂਮ
ਮਤਲਾ॥੯॥ ਅਬਮੇਕਤਾਕਰਉਹੀਮਾਈ॥ ਸਕਲਜਨਮ

ਬਿਖਿਅਨਿਸਿਉਏਉਸਿਅਭਿਉਨਾਹੇਕਨਾਟੀ॥੧॥ਗੁਰਾਉਗਕ
 ਲਛਮਜਬਗਰੇਮੇਲੀਤਿਤਸੁਧਿਨੁਭੁਬਿਸਰਾਈ॥ਗਮਨਾਮ
 ਬਿਨੁਯਾਂਸੀਕਟਮੇਕੋਅਬਹੋਤਸਰਾਈ॥੧॥ਜੇਸੀਪਤਿਅਪਨੀਕ
 ਰਿਮਾਨੀਛਿਨੋਮੇਰੁਈਪਰਾਈ॥ਕਤੁਨਾਨਕਯਹਸੇਚਰੀਮਨਿਤ
 ਤਰਿਜਸੁਕਬਹੁਨਗਾਈ॥੨॥੩॥੪੫॥ਮਾਰੂਮਤਲਾ॥੬॥ਮਾਈਮੇ
 ਮਨਕਉਮਾਨੁਨਤਿਆਗਿਉ॥ਮਾਇਆਕੇਮਦਿਜਨਮੁਸਿਗਾਇਉ
 ਰਾਮਭੁਜਨਨਤਲਾਗਿਉ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਜਮਕੋਰੂਰੁਪਾਰਿਉਸਿਰਉ
 ਪਾਰਿਤਬਸੋਦਤਤੇਜਾਗਿਉ॥ਕਹਹੋਤਅਬਕੋਪਛੁਤਾਏਛੁਟਤ
 ਨਾਤਿਨਿਗਾਗਿਉ॥੧॥ਇਤਭਿਤਾਉਪਜੀਘਟਮੇਜਬਗੁਰਚਰਨ
 ਨਅਨੁਗਾਗਿਉ॥ਸਫਲਜਨਮੁਨਾਨਕਤਬਹੁਆਜੋਪੁਰਜਸਮੇ
 ਪਾਗਿਉ॥੨॥੩॥੪੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਗਗੁਦੇਉਰੀਧਾਰਿ
 ਮਤਲਾ॥੬॥ਯਤਮਨੁਨੈਕਨਕਤਿਉਕਰੇ॥ਸੀਬਿਸਿਖਾਇਗਤਿਉ
 ਅਪਨੀਸੀਦੁਰਮਤਿਤੇਨਟਰੇ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਮਦਿਮਾਇਆਕੇਰੁ
 ਇਉਬਾਵਰੋਤਰਿਜਸੁਨਤਉਚਰੇ॥ਕਰਿਪਰਪੰਚਜਗਤਕਉਰੁ
 ਤਕੈਅਪਨੋਉਦਰਗੁਰੇ॥ਸੁਆਨਪ੍ਰਛਾਜਿਉਰੋਇਨਸੁਖੋਕਤਿ
 ਉਨਕਾਂਨਾਏ॥ਸੁਆਨਕਰੁਰੁਚਾਅਨਾਅਨਿਤਜਾਤੇਕਾਜੁਸਰੇ॥

ਖੋਦਤਲਾਜਨਲੋਕਤਮਨਕੀ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਕਿਉਨਤੀਗਾ
 ਵਤਕੁਮਾਤੇਬਿਨਸੇਤਨਕੀ॥ ੨॥੧॥੫੦॥ ਰਾਗੁਤਿਲੀਗਕਾਫੀਮ
 ਲਾ॥ ੫॥ ਜਾਗਲਲਤੁਰੇਮਨਾਜਾਗਲਤੁਕਤਾਗਾਫਲਸੋਇਆ॥
 ਜੋਤਨੁਉਪਾਜਿਅਸੀਗਤੀਸੋਗੁੀਸੀਗਿਨਾਤੋਇਆ॥੧॥ਗਤਾਉ॥
 ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਜਨਹਿਤੁਜਾਮਿਉਕੀਨਾ॥ ਜੀਉਛੁਟਿਉਜ
 ਬਦੇਹਤੇਰਾਹਿਅਗਿਨਿਮੇਦੀਨਾ॥੧॥ਜੀਵਤਲਉਬਿਉਤਾਰਹੈਜ
 ਗਕਉਤੁਮਜਾਨਉ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇਲੇਸਰਸੁਛਨਸਮਾਨ
 ਉ॥੨॥੧॥੫੧॥ ਤਿਲੀਗਮਲਲਾ॥੫॥ ਹਰਿਜਸੁਰੇਮਨਗਾਇਲੇਜੋ
 ਸੀਗੀਹੈਤੇਰੇ॥ ਅਉਸਰਬੀਤਿਉਜਾਤਹੈਕਹਿਉਮਾਨਿਲੇਮੇਰੇ॥੧
 ਰਤਾਉ॥ ਸੀਪਤਿਰਥਧਨਗਾਜਮਿਉਅਤਿਨੇਹੁਲਗਾਇਉ॥ ਕਾ
 ਲਛਾਸਜਬਗਲਿਪਰੀਸਰੁਰਾਇਉਪਗਾਇਉ॥੧॥ ਜਾਨਬੂਝੁ
 ਬੋਝਾਵਰੇਤੈਕਾਜੁਕਿਗਾਰਿਉ॥ ਪਾਪਕਰਤਸੁਕਾਹਿਉਨਤੀਨਤਗ
 ਰਬਨਿਦਾਰਿਉ॥੨॥ ਜਿਤਿਬਿਧਿਗੁਰਉਪਦੇਸਿਅਸੋਸੁਨੁਰੇਰੁ
 ਈ॥ ਨਾਨਕਕਹਤਪੁਕਾਰਕੈਗੁਪੁਕੁਸਰਨਾਈ॥੩॥੩॥੫੨॥
 ਤਿਲੀਗਮਲਲਾ॥੫॥ ਚੇਤਨਹੈਤਉਚੇਤਨੇਨਿਸਾਦਿਨੇਮੇਪਾਨੀ
 ॥ ਛਿਨੁਛਿਨੁਅਉਧਾਬਿਤਾਤੁਤੈਛੁਟੇਘਟੇਜਿਉ॥ ੧॥ ਗਤ

ਉ। ਤਰਿਗੁਨ ਕਾ ਤਿਨ ਗਾਵੀ। ਤੁਰਖ ਅਗਿ। ਮਾ। ਤੁਰੇ। ਜੇਲ ॥
 ਰਿਕੋਨ ਤਿ ਮਰਨੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਜ ਤੁਕ ਦੁਬਿਗ ਰਿਦਿ। ਜੇ ਪੁਰ
 ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਿ ਤਭ ਜਨ ਤੇ ਨਿਰੰਗੁ ਪਦ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ੩
 ਰਾਗੁ ਜੋ ਜੋ ਵੀ ਤੀ ਮਤ ਲਾ ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਗਾਮ ਸਿ ਮਰਗ ਮਸਿ ਮਰਇ ਤੇ
 ਰੇ ਕਾ ਜਿਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਕੋ ਸੰਗ ਤਿ ਆਗਿ ਪੁਰ ਜੀ ਕੀ ਸਗ ਨਿਲਾਗ
 ਜਗਤੁ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ਫੂਠੈ ਸਰੁ ਸਾਜ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਪਨੇ
 ਜਿਉ ਧਨ ਪਛਾਨ ਕਾਤੇ ਪਰ ਕਰਤ ਮਾਨ ਬਾਹੁ ਕੀ ਭੀਤ ਜੋ ਸੇਬ ਸੁਧਾ ਕੋ
 ਗਾਜੁ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਰਤ ਬਾਤ ਬਿਨ ਮਿਥੈ ਤੇ ਰੋਗਾਤ ਛਿਨ ਛਿ
 ਨੁ ਕਾਰਿ ਗਇਉ ਕਾਲੁ ਤੇ ਸੇਜ ਤੁ ਆਜੁ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੫੪ ॥ ਜੋ ਜਾ ਵੀ ਤਿ
 ਮਤ ਲਾ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮੁ ਭੁਭੁ ਰਾਮੁ ਭੁਭੁ ਜਨ ਮੁਸਿ ਰਾਤੁ ਹੈ ॥ ਕਤ ਉਕਤਾ ਬਾਰ
 ਬਾਰ ਸਮਝਤ ਨਹ ਕਿਉ ਗਵਾਰ ਬਿਨ ਸਤ ਨਹ ਲਗੇ ਬਾਰ ਉਰੇ ਸਮਰ
 ਤੇ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਭਰਮ ਰਾਹਿ ਦੇਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਨਾਮ ਲੇਤ
 ਅੰਤ ਬਾਰ ਸੰਗ ਤੇ ਰੇਇ ਤੇ ਏਕ ਜਾਤੁ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖਿ ਧ ਜਿਉ ਬਿ
 ਸਾਰਿ ਪੁਰ ਕੋ ਜਸੁ ਤੀਏ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਰਤਿ ਪੁਕਾਰਿ ਅਉਠਾ ਬਿਠ
 ਤੁ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੫੫ ॥ ਜੋ ਜਾ ਵੀ ਤੀ ਮਤ ਲਾ ॥ ੪ ॥ ਰੋਮਨ ਕਉ ਨ ਗਤਿ ਤੁ
 ਇਉ ਤੇਰੀ ॥ ਇਹ ਜਗ ਮੇਰਾ ਮਨਾ ਮਤਾ ਕਉ ਨਹਿ ਦੁਨੈ ਕਾਨ ਬਿਖਿ

੨੬ ॥ ਇਹ ਬੁਧੁ ਬੁਧੁ ਨ ਮਾਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਫੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਾਨਸੋਂ
 ਜਨਮੁ ॥ ਨਹਿ ॥ ਭਗਨੁ ਨ ਭਇਸਖ ਕੀ ਨਦਾਰਾ ਸੁਤਰੁ ਇਉਂ ਦੀ ਨਪ
 ਗੁਪਤੀ ॥ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਕਉ ਤੁਕਾਰ ਸੁਭੇ ਨਿਭਿ ਜਗੁ ਪ
 ਸਾਰੁ ਸਿਮਰਤ ਨ ਭਉ ਕੁੰ ਚਾਰ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ਚੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੬
 ਜੋ ਜਾਵੇ ਤੀ ਮਤ ਲਾ ॥ ੫ ॥ ਬੀਤ ਜੋ ਤੈ ਬੀਤ ਜੋ ਤੈ ਜਨਮ ਅਕਾਜ ਥੇ ॥
 ਨਿਸਦਿ ਨ ਸੁਨਿ ਕੇ ਖੁਗਨ ਸਮਾਇ ਉਨ ਤਰੇ ਅਜਾਨ ਕਾਲ ਤਉ ਪ
 ਭੂਠਿ ਉਨ ਆਨਿ ਕਤਾ ਜੋ ਤੈ ਰਾਜ ਰੇ ॥ ੬ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਸਥਰ ਜੋ ਮਾਨ
 ਉਦੇਹ ਸੋ ਤਉ ਤੇਰ ਉਦਿਉ ਖੋਤ ਕਿਉ ਨ ਤਰਿ ਕਉ ਨਾ ਮਲੇਹ ਸੁ
 ਰਖ ਨਿਲਾਜ ਰੇ ॥ ੭ ॥ ਰਾਮ ਰਗਾਤਿ ਤੀਏ ਆਨਿ ਛਾਡਿ ਦੇ ਤੈ ਮਨ
 ਕੋ ਮਾਨ ਨਾਨਕ ਜਨ ਇਹ ਅਬ ਧਾਨ ਜਗ ਮੇ ਬਿਰਾਜ ਰੇ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥
 ੫੦ ॥ ਗਾਉਂਦੀ ਮਤ ਲਾ ॥ ੯ ॥ ਕਤਿ ਉਕਤਾ ਅਪਨੀ ਅਧਮਾਈ
 ਉਗਏ ਉਕਨ ਕਕਾਮਨੀ ਕਿਰ ਸਨਹਿ ਕੀਰਤਿ ਪੂਰੁ ਗਾਈ ॥ ਰਤਾ
 ਉ ॥ ਜਗ ਭੂਠੇ ਕਉ ਸਾਚ ਜਾਨ ਕੇ ਤਾ ਸਿਉ ਰਚ ਉਪ ਜਾਈ ॥ ਦੀਨ
 ਬੰਧ ਸਿਮਰਿ ਉਨੀ ਕਬ ਭੂਤ ਤਜੁ ਸੰਗ ਸਤਾਈ ॥ ਅਗਨ ਰਹਿ ਉ
 ਮਾਇਆ ਮੋ ਨਿਸਦਿ ਨ ਛੁਟੀ ਨ ਮਨ ਕੀ ਕਾਈ ॥ ਕਤਿ ਨਾਨਕ ਅ
 ਬਨਾਇ ਅਨੇ ਤਰੀ ॥ ਤਉ ਨ ਤਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੫੮ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਤਿ ॥

ਸੰਕਲਪਿ ਨਾਨਕਾਸਾ ਦੇ ਜਾਨਾ ॥੫॥ ਪਾਤਿਤ ਉਧਾਰ ਨਰੇ ਹਰਨ ਹਰਿ
ਮਾਨ ਬੇਨਾਨਾ ਕਰੁਨ ਨਕ ਇਹਿ ਲੋਕ ਦਾ ਬਸਤ ਤੁਮ ਸਾਥਾ ॥
੬॥ ਤਨੁ ਚੁਕੀ ਭੰਤੋ ॥ ੭ ॥ ਏਹੀ ਉਤਾਸਿ ਉਨੇ ਤੁਨ ਕੀ ਨਾ ਕਰੁਨਾਨ
ਕਨਰ ਬਾਵਰੇ ਅਬ ਕਿਉ ਰੋਲਤ ਦੀਨਾ ॥੮॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਸੀਧੈ ਸੁਖ ਏ
ਉਅਗੁਨਿ ਤਿਨੀ ਕੇ ਧਾਆ ਕਰੁਨਾਨ ਕਸੁਨਰੇ ਸੰਨਾ ਸਿਮਰਤ ਕਾਤਿ
ਨਗਾਮਾ ॥੯॥ ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਤ ਚਾਮ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾ ਤਿਨ ਕੋਇ ॥ ਕਰੁ
ਨਾਨਕ ਸੁਨਰੇ ਮਨਾਤਿ ਤਿਸਿ ਮਰਤਿ ਗਾਤਿ ਭੋਇ ॥੧੦॥ ਜਿਹਿ ਤਿਸਿ
ਮਰਤਿ ਗਾਤਿ ਪਾਈ ਐਤਿ ਤਿਰੁਜੁਰੇ ਤੈਮੀਤਾ ॥ ਕਰੁਨਾਨ ਕਸੁਨ
ਰੇ ਮਨਾ ਅਉਧ ਘਟ ਤਏ ਨੀਤਾ ॥੧੧॥ ਪਾਂਚਿਤ ਤਕੋਤ ਨੁਗਚੇ
ਉਜਾਨੁ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਜਿਹਿ ਤਿਤੇ ਉਪਜੇ ਨਾਨਕਾ ਲੀਨਤਾ ॥
ਮੇਮਾਨਾ ॥੧੨॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਮੇਤਰਿ ਜੂਥ ਮੇਸੀਤ ਨਕਤਿ ਉਪੁਕਾ
ਗਾ ਕਰੁਨਾਨ ਕਾਤਿ ਤਿਰੁਜ ਮਨਾਭ ਉਨਿਧਿ ਉਤਰਤਿ ਪਾਰਾ ॥੧੩॥
ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਜਿਤ ਪਰ ਮੈਨੀ ਲੋਕੁ ਮੋਤ ਅਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਕਰੁਨਾਨ ਕ
ਸੁਨਰੇ ਮਨਾ ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧੪॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਿਅਾਨਾ
ਤਿਜਿਹਿ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਰੁਨਾਨ ਕਸੁਨਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ
ਤਾਤਿ ਤੈਜਾਨਾ ॥੧੫॥ ਤਰਖ ਸੋਗ ਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਬੋਰੀ ਮੀਤੁ ਸਮਾਨ ॥

ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਰੇਮਨਾਤੁਕਤਿਤਾਤਿਤੇਜਾਨਾ॥੧੫॥ਭੈਕਤੁਕ
 ਨਤਭੇਮਾਨਤਆਨਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਰੇਮਨਾਤਿਮਾਨੀਤਾਤਿਤੁਕ
 ਜਿਤਿਬਿਬਿਅਸਗਲੀਤਜੀਲੀਉਭੇਖਫੇਰਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਰੇਮਨਾ
 ਤਿਤਿਨਰਮਾਥੇਗਾਗਾ॥੧੬॥ਜਿਤਿਮਾਇਆਮਸਤਤਜੀਸਰੁਤੇਰੁਇਉਉ
 ਦਾਸਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਰੇਮਨਾਤਿਤਿਘਾਟਿਬ੍ਰਹਮਨਿਵਾਸਾ॥੧੭॥ਜਿਤਿਪ੍ਰਾਨੀ
 ਤਉਮੇਤਜੀਕਰਤਾਰਾਮਪਛਾਨਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕਵਹੁਮੁਕਤਿਨਗਇਰਿਮਨ
 ਸਾਚੀਮਾਨਾ॥੧੮॥ਭੈਨਾਸਨਦੁਰਮਤਤਰਨਕਲਿਮੇਤਰਿਕੋਨਾਮਾ॥ਨਿਸ
 ਦਿਨਜੋਨਾਨਕਭਜੈਸਯਲਤੋਤਿਤਿਤਿਕਾਮਾ॥੧੯॥ਜਿਤਬਾਗੁਨਗੋਬਿ
 ਦਭੁਜਤੁਕਰਨਸੁਨਤੁਤਰਿਨਾਮਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਰੇਮਨਾਪਰਤਿਨਜਮ
 ਕੈਧਾਮਾ॥੨੦॥ਜੈਪ੍ਰਾਨੀਮਸਤਤਜੈਲੋਰੁਮੋਤਅਤੰਕਾਰਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕਆ
 ਪੁਨਤਰੈਅਉਰਨਲੇਤਉਧਾਗਾ॥੨੧॥ਜਿਉਸੁਪਨਾਅਰੁਪੇਖਨਾਐਸੇ
 ਜਗਕਉਜਾਨਾ॥ਇਨਮੈਕਛੁਸਾਚੈਨਤੀਨਾਨਕਬਿਨੁਭਗਵਨਾ॥੨੨॥ਨਿ
 ਸਦਿਨਮਾਇਆਕਾਰਨੈਪ੍ਰਾਨੀਰੇਲਤਨੀਤਾ॥ਕੋਟਨਮੈਨਾਨਕਕੋਉਨਾਰਾਇ
 ਦਜਿਤਿਚੀਤਾ॥੨੩॥ਜੈਸੇਜਲਤੇਬੁਦਬੁਦਾਉਪਜੈਬਿਨਸੇਨੀਤਾ॥ਜਗਰ
 ਰਨਾਤੈਸੇਰਚੀਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਿਮੀਤਾ॥੨੪॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਛੁਨਚੇਤਈਮਦਮਾਇ
 ਆਕੈਅੰਧਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕਬਿਨੁਤਰਿਰਜਨਪਰਤੁਤਾਤਿਜਮੁੰਧਾ॥੨੫॥ਜ

ਉਸੁ ਸੁਖੁ ਜੋ ਸਦਾ ਮਹਾ ਪੁਰਸ਼ ਅਰੀ ਲੇਖੁ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਹ ਮਨਾ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਨੁ
 ਖਦੇ ਤਸੁ ॥ ੨੦ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਰਹਿ ਧਾਵਤੀ ਮੂਰਖ ਲੋਕੁ ਅਜਾਨਾ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ
 ਰਿਭੁ ਜਨਨਿ ॥ ੨੧ ॥ ਪਾਤਿ ਪਾਨੀ ਨਿਸਾਦਿ ਨਭੁ ਜੇ ਰੂਪ ਗਾਮਤਿ ਤਿਜ
 ਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਰਿਜ ਨਤ ਰਿਅੰਤ ਰੁਨੀ ਨਾਨਕ ਸਾਦੀ ਮਾਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੇਠਿ ਧਿ
 ਰਤਿ ਉਬਿਸ ਰਿਉਗੋ ਬਿਦਨਾ ਮਾ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਰਿਭੁ ਜਨਨੀ ਵਨਕ ਉਨੈ ਕਾਮ
 ੨੦ ॥ ਪਾਨੀ ਗਾਮਨ ਚੇਤਈ ਮਦ ਮਾਇਆ ਅੰਧਾ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਰਿਭੁ ਜਨ ਬਿਨੁ ਪ
 ਤਤਾ ਤਿਜ ਮਠਿ ਧਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਖ ਮੇਬਤੁ ਸੀਰੀ ਭਏ ਦੁਖ ਮੇ ਸੀਰੀ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨ
 ਕ ਰਿਭੁ ਜੁ ਮਨਾ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥ ੨੨ ॥ ਜਨ ਮਨ ਮਰੁ ਰਮਤਾ ਠਿ ਰਿਉ ਮਿ
 ਉਨ ਜਮ ਕਉ ਤਾਸਾ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਰਿਭੁ ਜੁ ਮਨਾ ਨਿਰਭੈ ਪਾਵੈ ਬਾਸਾ ॥ ੨੩ ॥ ਜਤਨ ਬਤੁ
 ਤੁ ਮੇਕ ਰਿਹਤਿ ਉਮਿਟਿ ਉਨ ਜਮ ਨ ਕੋ ਮਾਨਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਠਿ ਧਿ ਉਗਾ ਬਿ
 ਲਿਤੁ ਰੁਗਵਾਂਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਬਾਲੁ ਜੁਆ ਅਭੁ ਬਿਰਧਿ ਫੁਨਿਤੀ ਨ ਅਵਸਥਾ ਜਾਨਾ ਕ
 ਰੁ ਨਾਨਕ ਰਿਭੁ ਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਸਬਤੀ ਮਾਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਕਰਹੈ ਤੁ ਤੇ ਸੁਨਾ ਕੀਟ
 ਉਪਾਰਿ ਉਲੇਹ ਕੇ ਠਿ ਧਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਮਿ ਉਗਮਿ ਗਇਉ ਅਬ ਕਿਉ ਰੋਵਤੁ ਅੰਧ
 ੨੬ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਸੋਰ ਮਿਹਤਿ ਉਨਿ ਕਸਤ ਨਾ ਤਿਨ ਮੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਤਿ ਚਿ
 ਰ ਜਿਉ ਛਾਹਤ ਨਤ ਨਭੀਤਾ ॥ ੨੭ ॥ ਏਕ ਰੁਗਤਿ ਰੁਗਵਾਂਨ ਕੀ ਜਿਤਿ ਪਾਨੀ ਕੋ ਨਾ
 ਹਿ ਮਾਨਿ ॥ ਜੇ ਸੇ ਸੁਕਰ ਸੁਆਨਾ ਨਾਨਕ ਮਾਨ ਉਤਾ ਤਿਤਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਨਰਕ ਛੁਰਾਤਤ

ਅਭਿਰਾਮੁ ਭਿਰੋਕਾ ਕੁਈ ॥ ਚਿਤੁ ਦੁਤਰਾਤਿ ਉਠਗਉਰ ਕਾ ਲਾਗੁ ॥ ੩੩ ॥
 ੩੪ ॥ ਜਤਨ ਬਹੁਤੁ ਸੁਖ ਕੇ ਕੀਏ ਦੁਖ ਕੇ ਕੀਏ ਉਠਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਕੇ ਮਨ
 ਤਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਤਿਉ ਸੁਆਮੀ ਨ ਤਜਤ ਨਤ
 ਨਿਤਾ ॥ ਨਾਨਕਾਇਤਿ ਬਿਧਿ ਤਰਿ ਭਜ ਉਏ ਕਮ ਨਤੁ ਏਕੈ ਨਿਤਾ ॥ ੩੬ ॥ ਜਗ
 ਤੁ ਭਿਖਾਰੀ ਫਿਰਤੁ ਪੈ ਸਰੁ ਕੇ ਭਾਤਾਰਾ ਮੂ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਸਿ ਮਹੁਤਿ ਤਿਧੂਰ
 ਨਤੋ ਵਹਿਕਾ ਮੂ ॥ ੩੭ ॥ ਫੂਠੇ ਮਾਨੁ ਕਤਾ ਕਹੈ ਜਗੁ ਸੁਪਨੈ ਜਿਉ ਜਾਨਾਇ ਨ ਮੇ ਕਢੁ ਤੇ
 ਰੋਨ ਪੀ ਨਾਨਕ ਕਾਤਿ ਉਬਖਾਨਾ ॥ ੩੮ ॥ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੋਵੇ ਹੋਵੇ ਬਿਨ ਮੇ ਬਿਨ ਮੇ ਮੇ
 ਤਾ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜ ਸੁਖ ਰਿਉ ਨਾਨਕਾਤਿ ਤਿਥੀ ਸੁ ॥ ੩੯ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਣਿ ਸਿ
 ਮਹ ਨੁਰਾਮ ਕਉ ਸੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਾ ਜਾਨੁ ॥ ਤਿਉ ਅਰੁ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਂ
 ਚੀ ਮਾਨੁ ॥ ੪੦ ॥ ਸਿਰੁ ਕੀਧਿ ਉਪਗਰੁ ਗਮਰੈ ਨੈ ਨ ਜੋ ਤਿਤੇ ਹੀਨਾ ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕਾਇ
 ਤਗਤਿ ਕੁਈ ਤਉ ਨਤ ਰਿਹ ਸਿਲੀਨਾ ॥ ੪੧ ॥ ਤੀਰਥ ਬਰਬਤ ਅਰੁ ਦਾਨ ਕੀਏ
 ਮਨ ਮੇ ਪਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਛਲ ਜਾਤਿ ਤਿਤ ਜਿਉ ਕੰਚਰਾਇ ਸੁਨਾਨਾ ॥
 ੪੨ ॥ ਨਿਜ ਕਰਿ ਦੇਖਿ ਉਜਗਤ ਮੇ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰੁਹ ਰਿਭਗਤਿ
 ਤਗਾਖ ਉਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੪੩ ॥ ਜਗਰ ਚਨਾ ਸਰੁ ਧੂਠ ਤੇ ਜਾਨ ਲੈ ਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਕਹਿ ਨ
 ਨਕ ਬਿਰੁਹ ਨਹੀ ਜਿਉ ਬਾਹੂ ਕੀਧੀ ਤਾ ॥ ੪੪ ॥ ਗਮਗਾਇ ਉਰਾ ਵਨ ਗਾਇ ਉਜਾ
 ਕੋ ਬਹੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਰੁਹ ਤੇ ਜਾਨ ਲੈ ਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ੪੫ ॥

ਤਸੁ ਕੀ ਕੀਤੀ ॥ ਐਸੇ ਅਨਹੋਨੀ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਮਾਰਗ ਸੇਧਾਰ ਕੇ ਨ ਨਕ
 ਬਿਦੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ੫੫ ॥ ਐਸੇ ਉਪਾਇ ਉਥੇ ਬਿਨਸਿ ॥ ਪਰੇ ਆਜੁ ਕੇ ਕਾਲ
 ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਿਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਲੇਖਾ ਭੁਸਗਲ ਜੀਤਾਲਾ ॥ ੫੬ ॥ ਏਤਰਾ ॥
 ਬਲਟੂਟਿ ਉਬੈ ਧਨ ਪਾਰਿ ਉਰਹਿ ਉਨ ਕਛੂ ਉਪਾਇ ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਅਬ
 ਉਟਤ ਰਿਗਾਜਿ ਜਿਉ ਤੋਇ ਸਤਾਇ ॥ ੫੭ ॥ ਮਤਲ ਦਸਵਾ ॥ ੧੦ ॥ ਬਲੁ
 ਤੁਓ ਬੈਧਨ ਕੁਟੈ ਸਰੁ ਕਛੂ ਤੋਤ ਉਪਾਇ ॥ ਸਰੁ ਕਿਛੂ ਤੁ ਮਰੇ ਤਾ ਬਿਓਂ
 ਤੁ ਮਹੀ ਤੋਇ ਸਤਾਇ ॥ ੫੮ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰ ਮੇਰੇ ਤੋ ਜਾ ਕੀ ਸਮੰਨ ਹੀ ਕੇ
 ਇ ॥ ਜਿਤ ਮਿ ਮਰਤ ਸੀ ਕਟ ਮਿਟੇ ਵਰ ਸਤਿ ਤਾਰੇ ਤੋਇ ॥ ੫੯ ॥ ਈਧ ਸਥਾ
 ਸਰਤ ਜਿਗਾਏ ਦੀ ਉਨ ਕਾਤੁ ਸਾਥਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਤ ਬਿਪਤਿ ਮਹਿ ਏਕ ਉ
 ਟਰ ਘੁਨਾਥਾ ॥ ੬੦ ॥ ਨਾਮ ਰਹਿ ਉਸਾ ਧੂਰਹਿ ਉਰਹਿ ਉਗੁਰਗੋ ਬਿੰਦਾ ॥ ਕ
 ਹੁ ਨਾਨਕ ਇਤ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕਨੇ ਨ ਜਾਪਿ ਉਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥ ੬੧ ॥ ੧੬
 ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੁਹੀ ਮਤਲਾ ॥ ੪ ॥ ਘਰੁ ਦੁਸਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮਖਿ ਆਗਤ ਉਤਿ ਸੁਪਾਰਿ ਆਪੁ
 ਵਿਚਾਈ ॥ ੧ ॥ ਵਰ ਮਨੁ ਤਰਿ ਦੇਖ ਨ ਕੇਤੁ ਏਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾਸਾ ਤਿ
 ਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਅ ਏਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤਾ ਤੁਏ ਮੁ
 ਰਾਪੀ ਦੁਖਿ ਕੁੰ ਤੁਏ ਪਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤਾ ਏਤੁ ਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਿਚਿ ਸੁਖੁ ਮਨਾਈ ॥ ੩ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸੁਰਖੁ ਰਖੀ ਦਿ ॥ ੪ ॥
 ਗਨੀ ਆਪੁ ਜਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਧਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਈ ਚੋ ਵਾਜੇ ਦੇ ਵਹਿ ਸੇਖ
 ਈ ॥ ੬ ॥ ਨਾਨਕ ਗਰੀਬੁ ਚਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੇ ਮੋਇ ਲੇਲੁ ਦੁਰਿਅ
 ਈ ॥ ੭ ॥ ਧਾਅ ਆਖੀ ਕਾਟਿ ਧਰੀ ਚਰਨ ਤਲਸ ਫਯਰਤੀ ਫਿਰਿ ਮਤ ਪਾਈ
 ॥ ੮ ॥ ਜੇ ਪਾਸਿ ਬਹਾਲਿ ਤੁਝੁ ਤਿਅਰਾ ਪੀਜੇ ਮਾਰਿ ਕਛੁ ਤਿਭੀ ਪਿਆਈ
 ॥ ੯ ॥ ਜੇ ਲੋਕੁ ਸਾਲਾਹੈ ਤਾ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਜੇ ਨਿਦੇ ਤਾ ਛੇਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਜੇ
 ਤੁਧਾ ਵਲਿ ਰਹੈ ਤਾ ਕੋਈ ਕਿਉ ਆਖੁ ਤੁਧੁ ਦਿਸਰਿ ਮੇਰਿ ਜਾਈ ॥ ੧੧ ॥
 ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਗੁਰੁ ਉਪਰਿ ਪੈਪੈ ਗੀ ਸੀਤ ਮਨਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਿ
 ਚਾਰਾ ਗੁਰੁ ਆਦਿ ਵਾਨਾ ਤਰਿ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੋ ਤਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਝਖ ਝਖ
 ਗੀ ਮੀਰੁ ਵਰ ਮੇਭੀ ਗੁਰ ਦੇਖ ਝੁਜੀਈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਤੈ ਬਹੁਖ
 ਰਾਗੁਰ ਸਿਖੁ ਲਿਖਿ ਗੁਰੁ ਪਾਤਿ ਜਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਉ ਪਾਈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਤੇ
 ਮਰਤਾਗਾ ਤਿਉ ਮਿਖੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਸੋਰੁ ਕਰੇ
 ਜਲੁ ਵਰ ਮੇ ਤਿਉ ਮਿਖੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਬਿਗਸਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਸੇਵਕਾ ਕਾ ਤੇਇ
 ਸੇਵਕਾ ਵਰ ਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਨੁ ਉਬੁਲੀਈ ॥ ੧੮ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬਿਨੰਤ
 ਤਰਿਖੁ ਰਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਮੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਤੇ
 ਆਪੁ ਗੁਰੁ ਦਿਖਦੇ ਤੁਝੁ ਤਿਧਿ ਆਈ ॥ ੨੦ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਦੇਵਿ ਸੁ ਤੁਝੇ

ਵਹਿ ਸੁਖਸੇਵਕ ਪੇਜ ਰਾਖਾਈ॥ ੨੦॥ ਭੰਗਰ ਕੁਰੇ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਜਿ ਸੁਖਾਏ
 ਤਿਸੁ ਦੇਵਾਈ॥ ੨੧॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਖਿ ਸੇਈ ਜਨੁ ਤੇਰਿ ਨਿਰ ਛਲ ਚਤੁਰਾਈ॥ ੨੨॥
 ਅਮਾਰਿ ਮਿਅਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪੁਕਾਰੁ ਪੁਨਸਾਇ ਉਪਾਵਕ ਗੀਗੁਰ ਕਾਰਹਿ ਗੁਰ
 ਰਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਈ॥ ੨੩॥ ਰੋਹਿ ਦਿਨ ਸੁਗੁਰ ਚਰਦੁਆਰਾ ਧੀ ਦਇਆ ਕਰ
 ਤਿ ਮੇਰੇ ਸਾਈ॥ ੨੪॥ ਨਾਨਕ ਕਾਜੀ ਉਧਿ ਗੁਰੂ ਦੇ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਪਾਤਿ ਆਪਾ
 ਈ॥ ੨੫॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪੁਰੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿ ਉਤੇਜ ਤਕਤ ਤਤ ਗੋਸਾਈ॥ ੨੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲ
 ੫॥ ਦੁਪਦੇ ਪੁਰੁ ੩॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਰੋਵਰ ਨਾਤੇ ਸਭ ਉਤੇਰੇ ਪਾਪ ਕਾਸ਼ਾਤੇ॥ ਨਿਰਮਲ
 ਤੇ ਏਕ ਗਿਏ ਸਨਾਨਾ॥ ਕੁਰਿ ਪੂਰੇ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ॥ ੧॥ ਅਭੁਕੁ ਸਲਖੇ ਮਪੁਰੁ ਧਾਰੇ॥ ਸਤੀ
 ਸਲਾਮਤਿ ਸਹਿ ਥੋਕ ਉਬਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ॥ ੨॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮ
 ਲੁ ਲਾਖੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਇਆ ਸਾਖੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਅੰਦਿ ਪੁ
 ਰਖੁ ਪੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ੩॥ ੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ॥ ੫॥ ਜਿਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ॥
 ਸੋ ਪੁਰੁ ਦਿਯਾਇਆ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਜਾਸੁ ਸਾਸਗਲ ਮਿਟਾ
 ਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਗੁਰੁ ਗਾਈ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ॥
 ੨॥ ਰਤਾਉ॥ ਪੁਰੁ ਕੀ ਕਥਾ ਕਹਾਈ॥ ਜਨ ਬੋਲਿ ਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਬਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦੁਖਾਈ॥
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜਾਈ॥ ੩॥ ੩॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਦੇ ਜੇ ਮਤਲਾ॥ ੫॥ ਅੰਦਿ ਪੁਰਖ ਕਰ
 ਗੁਰ ਕਰਨੁ ਕਾਰੁ ਸਰੁ ਆਪੇ॥ ਸਰਬੁ ਰਹਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪੁਟਿ ਰਹਿ ਉਥਿ ਆਪੇ॥

ਬਿਆਪਤੁ ਦੇਖੀਐ ਜਗਤਿ ਜਨੈ ਕਉ ਨੁ ਤੇਰੀ ਗਤਿ। ਸਰਬ ਕੀ ਰਖਾ ਕਰੈ ਆ
 ਪੇਤ ਰਿਪਤਿ ਅਥਿਨ ਸੀ ਅਥਿਗਤ। ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਤ ਪਾਤਿ ਦੇ ਕੇ ਤੁਏ ਕੇ ਆ
 ਨ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭੁਤਿ। ਤਰਿ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਗਾ ਵਾਰਾ। ਕਉ ਨੁ ਤੇਰੇ ਬੀਚ ਗੁੰ ਜਗਤ
 ਪਿਤਾਏ ਸਰਬ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਆਪਾਰਾ। ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮ ਸਾਰਿ।
 ਏਕ ਜੀਤ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਤਾਰਿ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਵਾਤ ਸ
 ਰਿ। ਅਤੁਲ ਭੰਗੁ ਰਗੁ ਰਿ। ਪਰੇਤੀ ਤੇ ਪਰੇ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਪਾਰਿ। ਆਪ ਨੇ ਰਾਵਨੁ
 ਕਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਦੁਸਰੇ ਪਾਰਿ। ਉਪਤਿ ਪਰਲ ਉਏ ਕੋ ਨਿਮਖ ਤੁਧਾਰਿ। ਆਨ ਨਾਹੀ
 ਸਮ ਸਾਰਿ। ਉਜੀ ਆਰੋ ਨਿਰਮ ਗਿ। ਕੋਟਿ ਪਰਾਛੁਤ ਜਾਤਿ ਨਾ ਮਿਲੀ ਏਤ ਰਿਤਾਰਿ॥
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮ ਸਮ ਸਾਰਿ। ਏਕ ਜੀਤ ਕਿ ਆਬਖਾਨੈ ਤਾ ਕਿ
 ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਤਾਰਿ॥੨॥ ਸਗਲ ਰਾਵਨ ਪਾਰੇ। ਏਕ ਬੇ
 ਕੀ ਏ ਬਿਸਥਾਰੇ। ਪੂਰਿ ਰਹਿ ਉਸਰ ਬਮਤਿ ਆਪਿ ਏ ਨਿਗਾਰੇ। ਤਰਿ ਗੁਨੁ ਨਾਹੀ ਮੇ
 ਤ ਪਾਰੇ। ਜੀ ਅਜੀਤ ਸਭਿ ਥਾਰੇ। ਸਗਲ ਕੋ ਦਾਤਾ ਏ ਕੋ ਅਲਖ ਮੁਗਾਰੇ। ਆਪ
 ਤੀ ਪਾਰਨ ਪਾਰੇ। ਕੁਦਰਤ ਏ ਦੇਖਾਰੇ। ਬਰਨੁ ਚਿਤਨੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖ ਨਮ ਸਾਰੇ। ਜਨੁ
 ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮ ਸਮ ਸਾਰਿ। ਏਕ ਜੀਤ ਕਿ ਆਬਖਾਨੈ ਤਾ ਕਿ ਬ
 ਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਤਾਰਿ॥੩॥ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੀਂ। ਮੁਨ ਪੁਨੁ ਕੇ
 ਰੇ ਪੁਨੀ। ਏਕੇ ਸੁਤਿ ਏ ਜੀਤੀ। ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਪ ਭੰਤ ਬਨੀ। ਜਾਨੈ ਕਉ ਨ ਤੇਰੇ ਉਏ॥

ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਦੇ ਉਅਕਲ ਕਲਾ ਤੇ ਪੂਰ ਸਰਬ ਕੋ ਧਾਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗ
 ਵੰਦ ਹਿਰੁ ਲਿਖਤ ਮਸਮ ਸਾਗਿ ॥ ਏਕ ਜੀਤ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਤਾ ਕਿ ਬਲਿ
 ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਨਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰੁ ਅਛਲ
 ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਰਿਖ ਵੰਤ ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਨਿਰਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥ ਗੁਣ
 ਗਾਵੇ ਤਿ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਇਕ ਤਿਲੁ ਨੀ ਪਾਸੀ ॥ ਜਾਕ ਉਤੋ ਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਸੁਜਨੁ ਪੂਰਤ ਮਤਿ ਮਿਲਾਸੀ ॥ ਧੀਨਿ ਧੀਨਿ ਤੇ ਧੀਨਿ ਜਨ ਜਿਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
 ਤਰਿਤ ਰਿਭੁ ਯਉ ॥ ਤਰਿਗੁਨ ਰਨਾਨ ਕੁਨਿਨ ਪਰਸਿ ਅਉ ਸਿਜਨ ਮਮ
 ਰਣ ਦੁਤ ਬੇਰਹਿ ਉ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਤ ਕਰ ਪੁਰ
 ਕਾ ਪ੍ਰੀਛਾ ਮਤਲਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਅ
 ਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਗਾਇ ਸਚ ਤੋਰੀ ਸਚਨਾਨ ਕਰਤੋ
 ਸੀਭੰ ॥ ਸਚਾ ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ਅੰਗ ਦਨਾਨ ਕਰਤੋ ॥ ਮਾਸ ਤਾਇਆ ਪ੍ਰੀਛਾ ॥
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਤਿ ਵਾਰੀ ॥ ਪਤ੍ਰਿਕ ਰਿਪਾਸਾ ਛਾ ਲੁਛਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਕੀ
 ਆਗਿ ॥ ਆਸਤਿ ਵਚਨੁ ਆਵੈ ॥ ਤਿਰੈ ਚਿਤ ਵਣੀ ਕਹਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਸਤ ਸਾਰੁ
 ਉਜੈ ਸੀ ਇਸ ਕੋ ਬਾ ਬਿਜੈ ॥ ਹੀ ਵਰਤਾਈ ਤੋ ਵੈ ਤੇ ਹੀ ਪ੍ਰੀਛਾ ॥ ਸਤਿਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰਗ
 ਟਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਗਾਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ਸਾਸਾਸਾ ॥ ਸਤਨਾ ॥ ਸਨਤਾ ॥ ਅਰਥੀ ਜੈ ਤੁੰ
 ਮਨ ਮਤਿ ਚਿਤ ਵਣੀ ਕਰਦਾ ॥ ਤੈ ਸੋ ਕਾਰਜੁ ਮੇਰਾ ਪੂਰਨ ਤੋਵੈ ॥ ਸੋਇ ਤੁਕਾਰ

ਜੁਸਤਿ ॥ ੧ ॥ ਏਥੇ ਆਏ ਸਤਿ ਨਾਇਤੁ ਸਤਿ ਤੈਵੇਗਾ
 ਸਤੀ ॥ ਸਤੁ ॥ ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਦਿ ਆਏ ਕੀ ਪਾਰਜੁ ਮਨਸਾਵੇ
 ਚਿਕਰ ਮਨਾਤੇ ਆਏ ॥ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਨਾਲਿ ਗਵਤੀ ਨਹੀ ਕਰ
 ਈ ॥ ਕਾਰਜੁ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ਸਨ ॥ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਤਦ ਤੋਵੇ ਜੇ ਤੂੰ ਵੀ ਤਦਿ
 ਸਵੈ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਤਿ ॥ ਏਤੁ ਗਾਗਾ ਕਰ ਪਾਈ ਐ ਨਾਹੀ ਤਾਨ ਤੋਇਗਾ ॥
 ੪ ॥ ਸਮ ॥ ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਦਿ ਆਏ ॥ ਇਤੁ ਕਾਰਜੁ ਪਰਮੇ ਸਰਕੇਵਸ
 ਤੈ ॥ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਬਹੁਤਿ ਆਦਿ ਨਾਕਉ ਤੋਵੇਗਾ ਸਤੀ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਨਣਾ ॥ ਸਤ
 ੫ ॥ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਤਉ ਚਿਤਿ ਦਿ ਆਏ ਪਰ ਦੇ ਸਕਾ ਕੇ ਬੈ ਪਾਰਕਾ ਸੋ ਰਲਾ ਤੋਵੇ
 ਗਾ ਸਤੀ ॥ ੬ ॥ ਸਤੁ ॥ ਤਉ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਦਿ ਆਏ ॥ ਸੋ ਪਰਮੇ ਯਾਰੁ ਆਪੇ
 ਆਪਿਐ ॥ ਏਤੁ ਕਾਰਜੁ ਮੀਨ ਜਿਉ ਅਥ ਅਕਿ ਅਏ ॥ ਤੂੰ ਇਸੁ ਬਾਤਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਨਕਰਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਨਣਾ ॥ ੭ ॥ ਸਤੁ ॥ ਤਉ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਦਿ ਆਏ ਸੋ ਕਾਰਜੁ ਅੰ
 ਪਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਆਏ ॥ ਤੂੰ ਇਸਟ ਦੇਵ ਤੇ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰਿ ਅਰੁ ਪੰਨੁ ਕਰਿ ਕਾਰਜੁ ਤ
 ਤਕਾਲ ਤੋਵੇ ਸਤੀ ॥ ੮ ॥ ਸਨ ॥ ਤਉ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਦਿ ਆਏ ਸੋ ਤੁਧੁ ਜੋ ਕੁਲੀ
 ਸਤੀ ॥ ਤਉ ਪਾਸੋ ਨ ਤੋਇ ਆਵ ਸੀ ਮਾ ॥ ੯ ॥ ਸਨ ॥ ਸੋ ਕਾਰਜੁ ਰਲਾ ਤੋ ਆਏ ॥
 ਇਸਿ ਕਾਰਜੁ ਤਾਲਰਹਿ ਆਵੇਗੀ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਕਾ ਜਾਪ ਪੜਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਨ
 ੧ ॥ ਸੋ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਤੋਇ ਆਏ ॥ ਪਰ ਤੂੰ ਆਲਸੁ ਛਾਡੁ ਉਦਮੁ ਬਹੁਤੁ ਕਰ ॥ ਜੇ ਬਹੁ

ਤੁਭਿ ਦਸੁ ਕਰਸੀਤੁ ਮਨੁ ਨ ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਸੀ॥

੧੦

ਸਮਸਾ॥ ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਆਇ ਸੋ ਛਾਰੁ ॥ ੧੧॥ ਸੁਨ ਤੇ ਸੀ॥ ਤਿਸੁ

ਨਾਲੁ ਹੁਕਮੁ ਦੇਵਕਾ॥ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ॥ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਰਲੁ ਤੇਵੈ॥ ਅਰੁ ਏਹੁ ਕਾਰਜੁ
ਤੁਭਿ ਛੋਡਿ॥ ੧੨॥

ਸਮਸਾ॥ ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਆਇ ਸੋ ਮੇਰਾ ਕਾਰਜੁ
ਸਿਉ ਤੇਵੈ॥ ਪਰ ਮੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਪਾਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਬਹੁਤੁ ਇਸਕੀ ਮਦਦਾਸ ਤੇ ਬਿ

ਲਲਾ ਦਾਏ॥ ਸੁਣੇਹੁ ਉਸਦੇ ਵਸਿਐ॥ ਪਰ ਕੀਸੁ ਤੇਰਾ ਰਲੁ ਤੇਵੈ ਗਾ ਮਤਿ ਕ
ਰਿ ਮੰਨਣਾ॥ ੧੩॥

ਸਮਸਾ॥ ਸੋ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਨ ਤੇ ਸੀ॥ ਤੇਰੇ ਬਾਬਿ ਕੋਰਾ ਕਾਰਜੁ
ਤੈ॥ ਕਾਰਜੁ ਨ ਤੇਵੈ ਗਾ ਤੂੰ ਇਸਿ ਬਾਤ ਕੀ ਪੀਤਿ ਨ ਕਰਿ॥ ਤੂੰ ਜਾਣੁ ਸੀ ਰਲੁ ਨ ਤੇਇ
ਗਾ॥ ੧੪॥

ਸਮਸਾ॥ ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਆਇ ਸੋ॥ ਤੂੰ ਹੁਕਮੁ ਦੇਵਿ ਦੇ ਰਜ ਪਾਤਿ
ਤਾ ਕਾਰਜੁ ਤੇਵੈ ਰਲਾ ਬਹੁਤੁ ਤੇਵੈ॥ ਤੂੰ ਕਛੁ ਸੰਦੇ ਮਤਿ ਪਾਵਣਾ॥ ਤਾਏਹੁ ਕਾਰਜੁ ਮ

ਸੁਭਲਾਯ ਲੈ ਗਾ ਸੀ॥ ੧੫॥

ਸਮਸਾ॥ ਸੁਪਿਛੇ ਤੇ ਕਾਰਜੁ ਬੁਗਥਾ॥ ਅਬ ਤੇਰਾ
ਕਾਰਜੁ ਰਲੁ ਤੇਵੈ ਗਾ ਅਨੰਦੁ ਤੇਵੈ ਜੇ ਸਾਧੁ ਰਜਨ ਮੇਤੇ ਅਨੰਦੁ ਤੇਤਾਏ॥ ਤੇਨੁ ਪਿਛੇ ਨ

ਲਹੁ ਰਲੀ ਬਹੁਗੀ॥ ੧੬॥

ਸਮਸਾ॥ ਤੁਧੁ ਕਾਈ ਮਨ ਮਤਿ ਚਿਤ ਵੀਠੈ ਸੋ ਬਾਬਤਿ
ਧਾਵਿ ਚਿਤੈ ਤੇਨੁ ਤੇਟਾਏ॥ ਅਰੁ ਜਮ ਕਾਰੁ ਭਿਐ॥ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਬੁਧਿ ਨ ਕਰਾ ਤੇਰੀ ਆ

ਸਾਇਤੁ ਕੀ ਮਨਾਤੀ ਪੂਰੀ ਤੇਈ॥ ਤੂੰ ਇਸਨੋ ਛੋਡਿ ਦੇਹਿ॥ ੧੭॥

ਸਮਸਾ॥ ਸੋ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ
ਤਾਇ ਤੇਵੈ ਜੇ ਤੂੰ ਹੁਕਮੁ ਦੇਵਕੀ ਆਗਿ ਆਮੀਨੇ ਤਾ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਆਸਿ ਸਿਉ ਤੇਵੈ॥ ਹੁਕਮੁ ਦੇ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਸੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਗਏ ਮਾਨਸੀ ਤੇ

ਕੀ ਪੁਜਾ ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਇਗਾ ॥ ੧੫ ॥ **ਤਮਸਾ** ॥ ਇਹੁ ਕਾਰਜੁ ਸਧਿ ਸਮਾਲਏ ॥ ਜੇਸੇ
ਕੋਈ ਨਾਵ ਕਾ ਕਾਗਦਿ ॥ ਤਿ ਕਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰੇ ਪਾਰਗਾਇਆ ਚਾਏ ॥ ਸੋ ਕਿਉਰ
ਰਿਜਾਇ ॥ ਤੇਸਾਏ ਹੁਕਾਰਜੁ ਤੁਹਿ ਚੇਵੇ ਨਾਨੀ ॥ ੧੬ ॥ **ਤਮਸਾ** ॥ ਤੂੰ ਜੋ ਕਾ
ਦਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਪਰ ਮੇਸਰੁ ਕਰੇ ॥ ਬਹੁਤੁ ਬਿਲਲਾ ਦਾਏ ॥ ਤੂੰ ਜੋ ਕਰਵਾਏ ਮੇਥ
ਕਾਤਾ ॥ ਏਹੁ ਕਾਰਜੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੋ ਆਏ ਬਹੁਤੁ ਚਲਾ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰਿ ਮੰਨੁ ॥
੨੦ **ਤਮਸਾ** ॥ ਸੋ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਘਰਿ ਬੈਠਿ ਆਤੋ ਸੀ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤਿ ਪਰਦੇ ਮਿਗ
ਇਉ ਤਾ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਨਹੀ ਸੀ ॥ ਘਰਿ ਆਸਥਾਨਿ ਬੈਠਿ ਆਗੁਰ ਦੇਵ ਕਾਜਾ
ਪਜ ਪਛਾ ॥ ਤਾ ਵੀ ਤਵਿ ਮਿਵੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਇਗਾ ਸਹੀ ॥ ੨੧ ॥ **ਤਮਸਾ** ॥ ਸੋ
ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਦਿਆ ਮਾਨੁ ਤੇ ਆਏ ॥ ਤੂੰ ਬਹੁਤੁ ਚਿਤਾ ਦਿਆ ਮਾਨੁ ਤੇ ਆਏ ॥
ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਦੇਵੇ ਕਿਵੇ ਤੇ ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਇਆਣੀ ਮਤਿ ਛਾਡਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਾਨਿ
ਤਾ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਬਹੁਤੁ ਚਲਾ ਤੇ ਵੇਗਾ ॥ ਨਹੀ ਤਾ ਨਹੀ ਤੇ ਇਗਾ ॥ ੨੨ ॥ **ਤਮਸਾ** ॥ ਤੁਧ
ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਦਿਆਏ ॥ ਸੋ ਕੁੜਾ ਕਾਰਜੁ ਤੂੰ ਜੋ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾ ਬੁਰਾਨ ਚਿਤ ਵਹਿਤਾ
ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਇਨਹੀ ਤਾ ਨਹੀ ਤੇ ਇ ॥ ੨੩ ॥ **ਤਮਸਾ** ॥ ਤੂੰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਾ ਅਸਰਾ ਪਕਵਿਆ
ਤੈ ਸੁਧੂ ਠਾਏ ॥ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪ ਕਰਤੇ ਕੀ ਆਏ ॥ ਸੋ ਕੈਸਾ ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਇਗਾ ਨਿ
ਸਤੇ ਦੁਖੁ ਕੋਈ ਰਹੇ ਨਾਹੀ ॥ ਐਸਾ ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਇਗਾ ॥ ੨੪ ॥ **ਤਮਸਾ** ॥ ਸੋ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ
ਇਤੋ ਵੇਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਇਸਟ ਪਾਸਿ ਰਜਿ ਪਵਤਿ ਅਤੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਅਰਪਤਿ ॥ ਤਾ ਤੇ

ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਸਾਂ ਤੇ ਦੇਸੇ ਸਾ ਬਾਰ ਸਿਕਾ ਚੰਦ ਤੇ ਤਾਏ। ਐਸੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੇ ਤੇਗ
 ਕਾਰਜੁ ਪੈਵੈ॥ ੨੬॥ **ਤਤਸਾ**॥ ਜੇਤੂੰ ਚਿਤ ਵਟਾਏ ਏਹੁ ਜੁ ਕਾਰਜੁ ਮੇਗਾਰੁ ਲਾਏ
 ਦੇ॥ ਸੋਤ੍ਰ ਕਰਮ ਦਾ ਛਿਰ ਦਾਏ॥ ਤੁਇ ਸੁਬਾਤ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੁ ਛੋਰੁ ਦੇ ਤੇ ਇਤ ਕਾ
 ਰਜੁ ਟਿਕੇਗਾ ਨਾਹੀ॥ ੨੭॥ **ਤਤਸਾ**॥ ਤੇਗ ਚਿਤ ਵਿਆਤੇ ਰੇ ਬਾ ਬਿਨਾਹੀ ਲਿਖਿ
 ਆ॥ ਤੁਤ ਰਿਸੀ ਤੂੰ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਆਚਾਰ ਤਾਏ ਤਾਤੁ ਪਾਰ ਬਤ ਮਕੇ ਆਸ ਰੇ ਸਹਨਿ
 ਜਾਤਾਰੁ॥ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਤੇਵੈ॥ ੨੮॥ **ਤਤਸਾ**॥ ਤੁਧ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਏ ਸੁਨ
 ਤੇ ਸੀ ਲਿਖਾ॥ ਜੋ ਲਾਗੁ ਨਾਹੀ ਤੇਟਾਏ॥ ਤੁੰ ਆਪਿ ਸਮਝੁ ਸੁਖ ਨਾਹੀ॥ ੨੯॥ **ਤਤਸਾ**॥
 ਤੁਧੁ ਜੋ ਚਿਤ ਵਿਆਏ ਕਾਰਜੁ ਤਮ ਗਾਰੁ ਲਾਏਵੈ॥ ਸੋਇਤੁ ਕਾਰਜੁ ਕਰਮ ਪਾਇਤੁ
 ਰਿਪਤਾ ਪਰੇਵੈਗਾ ਤੁਓਦ ਮੁਬਹੁਤ ਕਰਾ॥ ਅਰੁ ਤੁਧੁ ਮੁਪ੍ਰੰ ਨ ਕਰਿ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਭਲਾ
 ਤੇਵੈਗਾ॥ ੩੦॥ **ਤਤਸਾ**॥ ਤਉ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਏ ਸੁਬਹੁ ਤੇਵੈਗਾ॥ ਸਿਖਿ
 ਮਾਤਿ ਲਾਗੁ ਛਲੁ ਅਨਿਤੁ ਕਾਰਜੁ ਸੁਛਲੁ ਤੇ ਸੀ ਪੂਰਨੁ ਤੇਇਗਾ॥ ੩੧॥ **ਤਤਸਾ**॥ ਤੁੰ
 ਸੁਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਏ॥ ਸੋ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਤੂੰ ਏਂ ਆਰਥ ਲਾਗੁ ਤੇਇਆਏ॥ ਤੁੰ ਏ
 ਹੁਗਲ ਮਨੁ ਜੋ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਤੇਇਆਏ॥ ੩੨॥ **ਤਤਸਾ**॥ ਸੁਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਅਬਹਿ
 ਤੇਇਗਾ ਸਹੀ॥ ਤੂੰ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨੁ॥ ੩੩॥ **ਤਤਸਾ**॥ ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਏ
 ਸੋ ਪਾਪ ਕਾ ਉਦਮ ਰਾਇਆਏ॥ ਸੋ ਤੁੰ ਏਵੈ ਜਾਤੁ ਕਛੁ ਤ ਬਹੁ ਜਾਇਗਾ॥ ਲਾਤ ਨਹੀ
 ਏਹੁ ਕਾਰਜੁ ਨਾਹੀ ਤੇਵੈ ਤਾਰੁ ਲਾਏ॥ ੩੪॥ **ਤਤਸਾ**॥ ਸੋ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਉਸਤ ਤਿਬਤੁ

ਤੇ ਇਹੀ ਅਰੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਇ ਗਾਗ ਬਹੁ ਤੁਕਰ ਸੁਠ ਲਾਏ ॥ ੩੫ ॥ **ਨਮਸਤ**
 ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਏ ॥ ਤੁਧੋ ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਆਸਰਾ ਪਕੜਵਾਏ ਸੋ ਤੇਰੇ
 ਮਹਿ ਬਹੁਤਾ ਬਿਲਮ ਹੋ ॥ ਤੁਕਾਰ ਕੀ ਸਿਧਿ ਚਾਤਾ ਹੋ ਤੂੰ ਏਕ ਦੇਵ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ
 ਸਨਮਹਿ ਗਾਧਾ ॥ ਤਾ ਤੇਰਾ ਸਗਲਾ ਕਸਟੁ ਦੂਰ ਹੋਇ ਅਤੇ ਕਾਰਜੁ ਸੁਠ ਲਾਏ ॥
 ੩੬ ॥ **ਨਮਸਤ** ॥ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਪਹਿਲਾ ਕਛੁ ਤਾਨ ਥੀ ਅਥਿਤੇ ਗਕਾਰਜੁ ਲਾਭੁ
 ਲੁਏ ॥ ਅਥਾ ਚਿੰਤਾਨ ਕਰਿ ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਇਹਾ ਸਹੀ ॥ ੩੭ ॥ **ਨਮਸਤ** ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਕਾਰਜੁ ਚਿੰ
 ਤਾ ਵਿਆਏ ॥ ਸੋ ਦੂਰਿ ਹੋ ਜੇ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਸਿਧਿ ਚਾਤਿ ਤਾ ਹੋ ਤੂੰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰ ॥ ੩੮ ॥
ਨਮਸਤ ॥ ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਏ ॥ ਸੁਮਨ ਮਾਤਿ ਕਰ ਦਾਏ ਜੇ ਤੁਕਾਰਜੁ ਕੀ ਸਿ
 ਧਿ ਚਾਤਾ ਹੋ ਤਾ ਤੁਇ ਸਟ ਦੇਵ ਤੇ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰਿ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨਾ ਕਾਰਜੁ ਨ ਤੇਇ
 ਗਾ ॥ ੩੯ ॥ **ਨਮਸਤ** ॥ ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਏ ਸੋ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਕਰ ਤੇ ਕੀ ਆ
 ਹੋ ॥ ਤੁਸਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨੁ ਜੇ ਏਤੁ ਕਾਰਜੁ ਲਾਭੁ ਲੁਏ ਮੰਦਾਨ ਤੀ ॥ ੪੦ ॥ **ਨਮਸਤ** ॥ ਤੂੰ
 ਜੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਲਹੁ ਸਚਾ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਗਾ ਸਿ ਹੋਵੇ ॥ ਪਰੁ ਤੇਰੇ ਤਿਰ ਦੇਵਿ
 ਚਿ ਦੁਸਰੀ ਮਤਿ ਹੋ ॥ ਤਿਸ ਕੇਲੀ ਐ ਕਾਰਜੁ ਠਉਰਨ ਤੀ ਆਵਦਾ ॥ ਏਵੇ ਨਿਕੀ ਮਾਧੀ
 ਪਾਕਰ ਦਾਏ ਲਾਤਾਨ ਤੀ ॥ ੪੧ ॥ **ਨਮਸਤ** ॥ ਸੋ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਤੇਇ ਆਏ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਨ
 ਮੁਖੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਕਾਰਜੁ ਹੋਤਾ ॥ ਤੂੰ ਏਵੇ ਮਨਿ ਪਾਰਿ ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਤੀ ਕਾਰਜੁ ਤੇਇ ਗਾ ਸੁ
 ੪੨ ॥ **ਨਮਸਤ** ॥ ਸੁਏਤੁ ਕਾਰਜੁ ਤਾ ਵਿਹੋਵੇ ਜੇ ਤੂੰ ਇਸਟ ਦੇਵ ਤੇ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰਿ ॥ ਏਤੁ ਕਾ

ਰਹੁ ਤਾ ਸਿਖਿ ਓਇ ਨੀਤਾ ਰੁਰ ਮਦਾ ਫਿਰਹਿ ਰਾਗਾ ਕਾ ਰੁਰ ਮਿਨ ਓਇ ਗਾ॥੪੩॥
ਨਮਸਾ॥ ਸੁਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਰੁਪ ਸਾਦਿ ਨਟ ਲਾਓਇ ਆਯੋ॥ ਕਿਸੀ ਕੇ ਕਰੇ ਰੁਓ
 ਮਤੁ ਕਰਹਿ॥ ਕਾਰਜੁ ਪੀਰਜੁ ਸੋਓਇ ਗਾ ਮਹੀ॥ ਸੀਵੇਹੁ ਨਹੀ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨੁ॥੪੪॥ **ਨਤ**
ਸਾ॥ ਤੁਧ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਏ ਸੁਦੁ ਰਿਓ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਥੀ ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਅਤੇ ਅਭਿਆ
 ਸ਼ਾਤਿ ਕਾਰਨ ਕਰਹਿ॥ ਅਤੇ ਅਭਿਆਗਤਿ ਕੇ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਰੁਰ ਭੋਜਨੁ॥ ਤਾਤੇਗ ਕਾਰਜੁ
 ਸਫਲ ਹੋਵੇ॥ ਚਿਤਾ ਕਾਈ ਰਤੇ ਨਾਹੀ॥੪੫॥ **ਨਤੁਸਾ॥** ਤਉ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਏ
 ਸੋ ਕਰਮਾ ਕਾ ਫਲੁ ਲਗੇ॥ ਐਸਾ ਕਾਰਜੁ ਓਇ ਗਾ ਜੇ ਸਾ ਸੋਲਤ ਕਾਲਾ ਕਈਦੁ
 ਮਾਓ ਤਾਏ ਐਸਾ ਕਾਰਜੁ ਸੁਫਲੁ ਫਲੈ ਕਾ॥੪੬॥ **ਨਤਨਾ॥** ਜੇ ਤੁਧੁ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿ
 ਆਏ ਸੋ ਸਕੁ ਕਰਮਾ ਕਾ ਫਲੁ ਲਗੇ॥ ਤਉ ਜੋ ਗਾਫਲੁ ਨਹੀ॥ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਜਾਨਤਾ ਏਹੁ ਕਾਰਜੁ
 ਰੁਲਾ ਨਹੀ॥ ਇਸ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰਹਿ॥੪੭॥ **ਨਨਤੁਸਾ॥** ਤਉ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਏ ਸੁਇ
 ਸਮੇ ਬਹੁਤੁ ਜਾਨੁ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਬਹੁਤੁ ਪੁੰਨੁ ਬਹੁਤੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਕਾਰਜੁ ਓਇ
 ਅਤੇ ਏਹੁ ਬਾਤਾਨ ਕਰਹਿ ਤਾ ਕਾਰਜੁ ਨਾ ਓਵੇ॥੪੮॥ **ਨਨਸਾ॥** ਸੁਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਕੇ ਸਾਓਇ
 ਚਾਜੇ ਸਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਪ ਤਿਓਵੇ ਅਰਾ ਅਘਾਇਰੇ॥ ਐਸਾ ਕਾਰਜੁ ਬਹੁਤੁ ਲਾਭੁ
 ਬਹੁਤੁ ਫਲੁ॥ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨੁ॥੪੯॥ **ਨਨਸਾ॥** ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਏ॥ ਤੂੰ
 ਮਨੁ ਨਿਤ ਚਲੁ ਕਰਿ ਅਰੁ ਪੀਰਜੁ ਮਿਉ ਅਥਾਨ ਬੈਰਾਗੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਸੀ ਪੂਰਨੁ
 ਲੇਗਾ ਅਰੁ ਫਲੁ ਲਗੇ॥੫੦॥ **ਸੁਤਉ** ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਿਆਏ॥ ਸੁਤੂੰ ਕਾ

ਰਨਕਰਿ ਅੰਕਾਰ ਵਿਚਿ ਕਾਰਜੁ ਨਾਹਿ ਇਹਾ ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਸਿਧਿ ਚਾਹਿ ਤਾ
 ਤੇ ॥ ਤਾ ਤੂੰ ਅੰਕਾਰ ਛੋਡਿ ਅਤੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਰਨੀ ਪਉ ॥ ਤਾ ਸਕੁ ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ੫੧ ॥
ਮਸਮ ॥ ਤੂੰ ਜੇ ਕਾਰਜੁ ਚਾਹਿ ਤਾਹੈ ਸੋ ਬਹੁਤੁ ਗੁਰਾ ਗਵਨ ਤੇ ਖਾਏ ॥ ਆਗਿ ਆਗੁਰ
 ਦੇਵ ਕੀ ਸਾਥਿ ਕਾਰਜੁ ਅਬ ਹੀ ਤੋਇ ਗਾ ਸੀ ਦੇਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ੫੨ ॥ **ਮਨਨ** ॥ ਤੂੰ ਜੇ ਕਾ
 ਰਜੁ ਕਾ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰੀਤ ਸੁਭੈ ਤੂੰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਅਰਇਸਟ ਮੰਤ੍ਰ ਜਪੁ ਪੜ੍ਹਤੇ
 ਗਾ ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਵੈਸਹੀ ॥ ੫੩ ॥ **ਮਤਤ** ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਦਿਆ ਸੋ ਭਲਾ ਤੇ ਅਰੁ ਸਿੰ
 ਤਾ ਬਹੁਤੈ ਗਾ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ੫੪ ॥ **ਮਨਤ** ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਦਿਆ ਸਮ
 ਧਮ ਜੋਗ ਸਮਾਨ ਹੋ ॥ ਜੇ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਆਚਾਤ ਤਾਹੈ ਤਾ ਅਪਣੈ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬੇਨਤੈ
 ਕਰਿ ਤਬਿ ਜੇ ਕਾ ਅਪੀਨੁ ਤੇ ਗਾ ਕਾਰਜੁ ਸਕੁ ਤੇ ਵੈਸਹੀ ॥ ੫੫ ॥ **ਮਨਸ** ॥ ਤਉ ਜੇ
 ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਦਿਆਹੈ ਸੁਭਲੁ ਦੀ ਆਹੈ ॥ ਸੁਭਲੁ ਭਲੁ ਭਲੁ ਭਲੈ ਗਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ॥ ੫੬ ॥ **ਮਨਸ** ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਦਿਆਹੈ ਸੋਇ ਸੋ ਮੇਕ ਛੁਹਾਨ ਤੇ ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਪ
 ਰਗੁ ਤਿਕੇਵ ਖਾਤਿ ਨਿਤ ਉਨਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਹਿ ਤਾ ਤੇ ਗਾ ਸਗਲ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਸਕੁ ਮਿ
 ਟਿ ਜਾਵੈ ॥ ਅਰੁ ਕਾਰਜੁ ਸੁਧਿ ਤੇ ਵੈ ॥ ੫੭ ॥ **ਮਸਮ** ॥ ਤੂੰ ਜੇ ਪਰਦੇ ਸਿਰਲਿ ਆਚਾ
 ਤਿ ਤਾਹੈ ਸੋ ਤੇ ਗਾ ਪਖਾਨੀ ਤੂੰ ਨ ਜੀਵਹਿ ਗਾ ਤੂੰ ਠਕੁਰਨ ਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਬਾਬਿ ਬੁਰਿਆ
 ਈ ਦਿਸਿ ਆਵਹੀ ॥ ੫੮ ॥ **ਮਨ** ॥ ਤਉ ਜੇ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਿ ਦਿਆਹੈ ਸੋ ਭਲਾ
 ਕਾਰਜੁ ਤੇ ਸੋ ਪੁਰਨੁ ਤੇ ਵੈਸਹੀ ॥ ਅਰੁ ਅਨੰਦ ਬਹੁਤੁ ਤੋਇ ਗਾ ॥ ਅਰੁ ਭਤੇ ਤੋਇ ਹੀ

ਇਤ ਜਾਨੁ ॥ ੫੮ ॥ **ਅਮਮ** ॥ ਤੁਧੁ ਜੋ ਕਾਨ੍ਹ ਚਿਤ ਵਿਆਪੈ ਤੂੰ ਮਨ ਦੀਆ
 ਮਤ ਕਰਦਾ ਤੈ ॥ ਤੇ ਕਾਰਜੁ ਕਲਾਨੀ ॥ ਜੇ ਕਾਰਜੁ ਕਲਾ ਚਿਤ ਤੈ ਤਾ ਤੂੰ ਕਾ
 ਰੁਨਿ ਦਾਰਿ ਕਾਰਜੁ ਗਾਮਿ ਤਨੁ ਨਾ ਕਰੁ ॥ ੬੦ ॥ **ਅਮਮ** ॥ ਸੋ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਪਤਿ ਲਾਖੀ
 ਧਮੇ ਬਾਅ ਬਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਪੁਰਾਟੇ ਗਾ ॥ ਜੇ ਸਾਸੁਰਜੁ ਚੈ ਤੇ ਅੰਧ ਕਾਰਜੁ ਰਿ
 ਤੇ ਇਜਾਤਾ ਤੈ ॥ ਐਸਾ ਕਾਰਜੁ ਨੀ ਕਾਤੋ ਇਗਾ ॥ ੬੧ ॥ **ਅਮਮ** ॥ ਤਉ ਕਛੁ ਮਨਾਤਿ
 ਚਿਤ ਵਿਆਪੈ ਸੁਕਾਰਜੁ ਐਸਾ ਤੋ ਇਗਾ ਜੇ ਸਾਨਾ ਵਚ ਵਿਚਾਰਿ ਪਾਰਿ ਸੁਖ ਸਿਉ ਜਾ
 ਤਾ ਤੋ ਇਤ ਗਿ ॥ ਐਸਾ ਕਾਰਜੁ ਲਾਰੁ ਫਲੁ ਸੁਖ ਅਨੰਦੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨਣਾ ॥ ੬੨ ॥
ਅਮਮ ॥ ਸੋ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਸਮਾਨੈ ਜੇ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਵਿਆਲੁ ਤੈ ਵੇਤਾ ਕਾਰਜੁ ਸ
 ਵਗੇ ॥ ੬੩ ॥ **ਅਮਮ** ॥ ਸੋ ਸੁਦੁ ਪੀਛਾ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਲਾ ਤੋ ਇਆ
 ਹੈ ॥ ਤੂੰ ਚਿਤ ਨ ਕਰਿ ਘਰੀ ਬੈਠਿ ਆਸਿ ਧਿਤੋ ਇਗੀ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਦੇ ਸਿਚ
 ਲਿਆ ਚਾਤਿ ਤਾ ਤੈ ਤਾ ਤੂੰ ਕਉ ਸਿਧਿ ਸੀਤੋ ਖੁਤੋ ਇਗਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੬੪ ॥
ਅਮਮ ॥ ਤੂੰ ਜੋ ਇਸ ਕਾਰਜੁ ਕਾਪੀ ਤਮੁ ਹੈ ਅਰੁ ਜੇ ਤੂੰ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਆਚਾਤਿ ਤਾ
 ਹੈ ॥ ਤੁਹਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਾ ਇਸਟ ਮੰਤ੍ਰ ਪਵਾ ॥ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਰਸਿ ਤੋ ਇਸੇ ਗੁਰਾ ਦੇ ਤੋ
 ਇ ॥ ੬੫ ॥ **ਅਮਮ** ॥ ਸੁ ਤੇਗ ਕਾਰਜੁ ਕੀ ਗਤਿ ਨ ਸੁ ਸੋ ਲਾਗਾ ਵੀ ਐਗਾ ॥
 ਸਿਖਾਰਿ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰਾ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸੁਫਲਾ ਸਤਿ ਨਾਮ ਕੀ ਪੀਛਾ ਸੀ ਪੁਰਨੁ ਤੋ
 ॥ ੬੬ ॥ ਵਾਤ ਗੁਰੁ ਪੀਨ ਗੁਰੁ ਜੀ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ॥

